

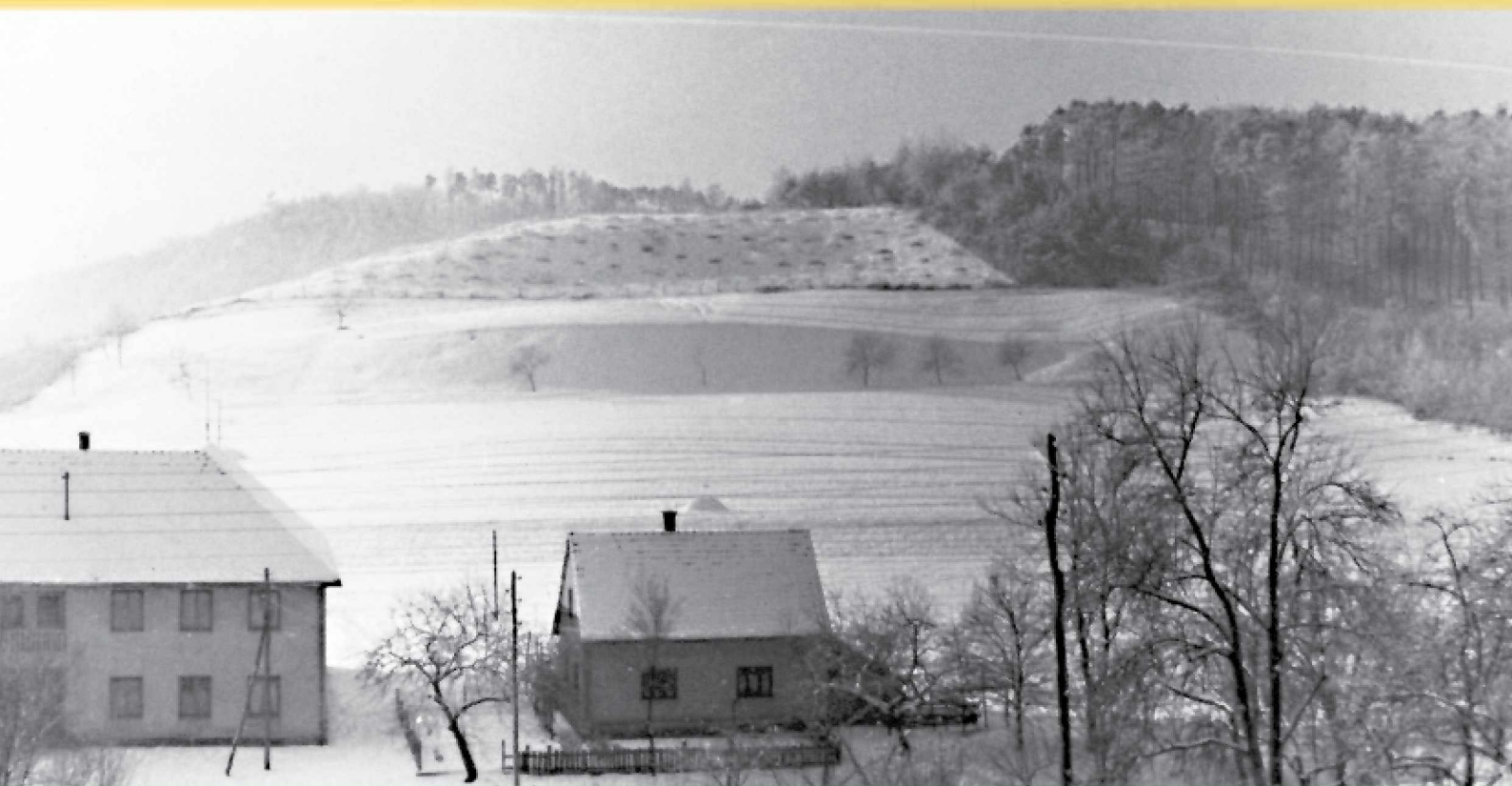
OBČINA *Grad*

Informativno glasilo Občine Grad

leto XV

številka 41

avgust 2014

SPOŠTOVANE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Spet praznujemo občinski praznik in pregledujemo prehojeno pot ter dosežke, ki smo jih uspeli realizirati v preteklem letu. Šestnajst let mineva od tistega poletja, ko je bila v drugi fazi reforme lokalne samouprave ustanovljena tudi Občina Grad. Mnenja, ali se je upravičeno odcepila od skupne občine Kuzma, so bila deljena takrat in so deljena še danes. Celo več. Stranke, ki so največ storile, da Občine Grad ne bi bilo, se danes najbolj zavzeto

potegujejo za svetniška in županska mesta v naši občini. Ljudje imajo pač kratek spomin in oprostijo tudi največje zablode.

No, še bolj kot šestnajsti rojstni dan Občine Grad pa je pomembna 800-letnica prve pisne omembe gradu Lyndwa (današnji grad Grad). Prva omemba tega imena sicer sega že v leto 1208, a »strokovnjaki« z gradu Grad osporavajo to letnico kot najzgodnejšo z razlago, da se poimenovanje Lyndwa ne nanaša na sam grad (stavbo), ampak samo na posestvo, ki pa je takrat obsegalo polovico Prekmurja ali pa še kaj več. Tudi če se strinjamo, da sega prva omemba gradu (Castrum Lyndua) v leto 1214, pa pogrešamo kakršno koli iniciativo s strani upravljalcev gradu, da se ta častitljiva obletnica vsaj omeni, če ne že dostojno obeleži. S takšnim odnosom do slavne in predvsem dolge zgodovine seveda ne kažemo pravega odnosa do naše preteklosti. Z destruktivnim in omalovažujočim dojemanjem sedanosti pa si verjetno tudi kakšne svetle prihodnosti ne zaslužimo. Ali pa vsaj tisti ne, ki jim je vseeno, da smo nekoč na geografskem zemljevidu Evrope nekaj pomenili in ne razumejo, da samo z drugačnostjo in nadpovprečnostjo lahko postaneš zanimiv; za sedanost in prihodnost.

Sicer je res, da so časi težki, kot so že tolikokrat bili. Ampak premagajo jih tisti, ki ostajajo aktivni, ki se borijo in verjamejo v napredek. Zato kljub težavam z denarjem obnavljamo osnovno šolo, asfaltiramo in saniramo ceste, dograjujemo zadnje metre vodovodnega omrežja, urejamo pokopališča in mrliške vežice ter kolesarske poti. Ob tem pa verjamemo, da nam bližnja in daljna preteklost nalaga, da storimo za svojo občino in svoje občane še nekaj več: postavimo Občino grad na zemljevid Evrope, kjer je nekdanja že bila. Zato smo se trudili z obnovo gradu Grad, zato smo se trudili za odmevne prireditve, kot je bila Noč čarovnic, zato smo ustvarili Doživljajski park Vulkanija. Da bi odgovorili vsem tistim, ki so ali še mislijo, da samostojna Občina Grad ni upravičila svojega namena.

Vaš župan
Daniel Kalamar

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI!

Pred nami je spet praznična številka glasila. V njej se vsako leto spomnimo vseh dosežkov v občini, uspešnih učencev in zaslužnih občanov, ki kot posamezniki ali skupina prispevajo svoj delež k razvoju in lepšemu življenju v naši občini. V sklopu občinskega praznika se tudi letos odvija veliko prireditev, na katerih se lahko družimo, spoznamo kaj novega, si popestrimo poletne dni in se obogatimo s kulturnimi drobtinami. Najbolj praznično bo na slavnostni seji, ki bo pred Osnovno šolo Grad, saj bo svojemu namenu predana energetska prenovljena šola. Gotovo bo to všeč vsem učencem šole in staršem, ki svoje otroke zaupajo v ta hram učenosti. Uspešni učenci bodo za svoje uspehe od občine prejeli knjigo, ki jih bo dodatno obogatila z znanjem. Nagradjeni bodo tudi zaslužni občani, društva in podjetniki, ki jih v tem glasilu predstavljamo. Prav tako lahko v glasilu preberete šestnajstletno pot naše občine in dosežke, ki jih je občina na tej poti dosegla in uresničila ter tako prispevala k razvoju naše male, a infrastrukturno, kulturno in turistično bogate občine. Ideje pa razvijamo že naprej v upanju, da bomo še naprej z veseljem in vdano skupaj delali ter skrbeli za razvoj in promocijo našega kraja, saj je poln bogastva in zanimivih zgodb, skrivnosti in znamenitosti.

Poletni dnevi naj vam minejo veselo in v dobri družbi. Vzemite si tudi nekaj dni počitka in odklopa od vsakodnevnih skrbi in naglice. Imejte se lepo, napolnite se z energijo za nadaljnje delo in doseganje ciljev. Po praznikih bomo že vsi zrli v pričetek jeseni, ko bomo pričeli pobirati sadove. Naj bo jesen pisana in bogata, da bo poplačano naše delo.

Danijela Krpič
glavna in odgovorna urednica

14. OBČINSKI PRAZNIK

Občina Grad praznuje 14. občinski praznik. Praznovanje se je pričelo z 19. julijem in bo trajalo do 17. avgusta 2014. V času občinskega praznovanja se odvijajo številne prireditve od športnih, kulturnih, gasilskih do raznih praznovanj.

Občina bo tokrat praznovala občinski praznik v nedeljo, 10. avgusta, pred Osnovno šolo Grad. Na slavnostni seji Občinskega sveta bodo podeljena naslednja občinska priznanja:

- zahvalna plaketa Gasilski zvezi Grad za pomoč pri žledu,
- zahvalna plaketa Društvu upokojencev Grad za dolgoletno uspešno delovanje,
- zahvalna plaketa zaslužnemu občanu Ernestu Ferku,
- priznanje uspešnemu podjetniku v občini, Štefanu Gjergjeku,
- priznanje za 60 let obrti Mizarstvu Fujs iz Motovilcev,
- priznanja uspešnim učencem OŠ Grad.

Obdarjene bodo tudi vse mamice, ki so v letu 2013 povile novorojenčke v naši občini.

Svojemu namenu bo predana prenovljena Osnovna šola Grad, ki je letos doživela energetska sanacijo. Operacijo delno financira Evropska unija v višini 290.092,33 EUR, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Trajnostna raba energije«, prednostne usmeritve »Energetska sanacija javnih stavb«. Celotna vrednost projekta znaša 443.844,41 EUR. Izvajalec del, izbran na javnem razpisu za oddajo javnega naročila, je podjetje Gradbeništvo Milan Pintarič s.p., Spodnja Ščavnica 32, 9250 Gornja Radgona. Nadzor nad izvedbo del pa je imelo podjetje Pons Jože Šadl s.p.

Letos se nadaljuje tudi izgradnja vodovoda v Radovcih, katerega vrednost znaša 35.000 EUR. Izvaja se tudi dozidava mrliške vežice v Kruplivniku v vrednosti 19.189,33 EUR. V septembru se bodo začela dela v okviru investicijskega vzdrževanja cest in sicer JP 697510 Bajna – Grad, JP Vogrinčič – Kardoš, JP 697930 Motovilci, JP 697480 Mlinarov vrej – Vidonci, JP 697630 Žekšova cesta.

Občina Grad je koordinator projekta Oskrba s pitno vodo Pomurja – sistem B, ki se izvaja v 12 pomurskih občinah: Beltinci, Cankova, Grad, Gornji Petrovci, Hodoš, Kuzma, Moravske Toplice, Murska Sobota, Puconci, Rogašovci, Šalovci in Tišina. Projekt se bo zaključil v letu 2015 in je sofinanciran iz Kohezijskega sklada. Vrednost celotnega

projekta znaša 49,5 milijona evrov. V občini Grad se je v okviru tega projekta zgradil vodovod od črpališča Grad do meje z občino Kuzma v dolžini 1.122 m.

Občinska uprava

Energetska sanacija osnovne šole pri Gradu (foto: Danijela Krpič)

NOVA LEPTICA V PÖRGI

Množica ljudi se je nedeljskega dopoldneva 1971 zgrinjala in se veselila pomembne pridobitve majhnega kraja, ko se je po dolgih letih »tiščanja« v stari grajski pristavi pri Gradu odpirala nova šola. Nova lepota v Pörgi, ki je kot goba po dežju v enem letu zrastle na najlepši lokaciji v središču vasi. Z leti se je njena dokončna zunanja in notranja podoba večkrat spreminjala (dograditev telovadnice, vrtca, računalniške in gospodinjske učilnice, prenova jedilnice, kotlovnice, podov, instalacij, strehe telovadnice ...), a ne glede na množice izšolanih učencev, je dolgo časa ostajala v »odlični formi«. In danes to zopet je! Po temeljiti energetska sanaciji – zamenjavi oken in vrat, izotermni fasadi, s prehodom na biomasno kurjavo ... lahko s ponosom zatrdimo, da imamo pri Gradu zopet novo šolo.

Do leta 1971 je vzgojno-izobraževalno delo pri Gradu potekalo v stari šolski zgradbi v zgornjem delu Grada, ki je bila stara in pretesna za takratno število učencev. Tudi zahteve vzgojno-izobraževalnega dela so narekivale novogradnjo. Do gradnje pa je prišlo predvsem po nekajletnih prizadevanjih tedanjega ravnatelja Janka Kondriča, šolskega kolektiva in številnih občanov, ki so zahtevali boljše delovne pogoje za svoje učence in delavce šole. Prizadevanja so obrodila sadove v tekmi z nekaterimi drugimi kraji, ki so si prav tako želeli novo šolo.

V začetku so si načrtovalci nove šolske zgradbe prizadevali, da bi bilo šolsko poslopje v gornjem Gradu, kjer bi staro zgradbo podrli in jo delno razširili v grajski park. Ta pa je bil pod zaščito Zavoda za naravno in kulturno dediščino iz Maribora. Ker je bil del ljudi za gradnjo v zgornjem Gradu, del pa za gradnjo v spodnjem delu vasi, je o tem odločila republiška komisija, ki si je ogledala tukajšnje šolske razmere in presodila, da se šola pri Gradu

zgradi prioritetno in to v spodnjem delu vasi, ki ga ljudje že od nekdaj imenujejo Pörge. Ker v spodnjem delu ni bilo na razpolago državnega prostora, se je Občina Murska Sobota dogovorila z graško župnijo glede prodaje parcele, na kateri bo zgrajena nova osnovna šola.

Po opravljenih formalnostih se je leta 1970 začela gradnja sedanje šole, ki je bila končana v letu 1971. Šolo je gradilo gradbeno podjetje Konstruktor iz Maribora. Dela do otvoritve sicer še niso bila v celoti končana, saj je bila okolica še povsem neurejena, manjkalo pa je tudi kar nekaj opreme.

Temelji nove šole v Pörgi (foto: arhiv OŠ Grad)

Množica domačinov se zgrinja proti novi šoli na otvoritev oktobra 1971

Slavnostna otvoritev šole pri Gradu je bila 17. oktobra 1971 ob občinskem prazniku takratne Občine Murska Sobota. Na slovesnosti se je zbralo okrog 1500 ljudi, med njimi tudi številni gostje. Otvoritveni trak je prerezal dr. Vladimir Bračič, član republiške skupščine. Šola je pripravila bogat kulturni program in razstavo otroških izdelkov. To je bila velika pridobitev za učence, starše in učitelje, saj so se zavedali, da bo delo v novih učilnicah kvalitetnejše, bolj varno in zdravo. Šola je dobila ime po narodni herojini, dr. Anici Rotdajč.

Žal pa takrat ob novi šolski zgradbi ni bila zgrajena telovadnica, kar je močno oviralo vzgojno-izobraževalno delo. Tako se je v drugi polovici leta 1995 prvič sestal gradbeni odbor za izgradnjo prizidka k OŠ Grad, v okviru katerega bi šola pridobila telovadnico, vrtec, gospodinjstvo učilnico in računalniško učilnico.

Predsednik 9-članskega gradbenega odbora je bil g. Matija Žižek, od leta 1991 ravnatelj na OŠ Grad. V začetku je bila mišljena telovadnica v izmeri 26 x 14 metrov, kar pa ni zadovoljevalo kriterijev za izvajanje nekaterih športnih iger. Na predlog gradbenega odbora je tako Občina Kuzma sprejela dokončni sklep o izmeri telovadnice v merilu 30 x 18 metrov z manjšo tribuno, za kar si zasluži posebno pohvalo s strani vodstva osnovne šole. Slavnostna otvoritev telovadnice, ki so ji prisostvovali visoki državni gostje, med njimi tudi takratni šolski minister dr. Slavko Gaber, je bila 26. oktobra 1997.

Gradnja nove telovadnice ob šoli leta 1997 (foto: arhiv OŠ Grad)

Gradnja vrtca pri OŠ Grad leta 2000 (foto: arhiv OŠ Grad)

Vzporedno s telovadnico pa se je gradil tudi prizidek vrtca, gospodinjske učilnice in računalniške učilnice, ki pa je žal zaradi pomanjkanja finančnih sredstev nekoliko zastal. Dela so se ponovno začela v šol. letu 1999/00 in se tudi hitro končala, saj je vrtec z enim oddelkom začel delovati že s šolskim letom 2000/01. Slavnostna otvoritev vrtca je bila 30. septembra 2000.

V šolskem letu 2000/01 je OŠ Grad s pomočjo občine konkurirala na republiškem natečaju za izgradnjo računalniškega omrežja in bila izbrana. Tako imajo sedaj učenci na voljo sodobno računalniško učilnico, v kateri pa si vodstvo šole želi še več zmogljivejših računalnikov. Tekom šolskega leta 2010/11 so razne inšpekcije naložile s svojimi odločbami odpravo pomanjkljivosti na objektu OŠ Grad. Financiranje obnovitvenih del je bilo s strani Občine Grad. Tako so v mesecu avgustu 2011 potekala obnovitvena dela na šoli. V tem času so bile zamenjane

vse električne inštalacije in svetila v starem delu šole in zamenjani vsi podi, ki so vsebovali sporni azbestni material. Na polovici strehe nad telovadnico je bila izgrajena sončna elektrarna, medtem ko se je drugi del strehe obnovil šele na začetku letošnjega šolskega leta.

V letu 2008 pa se je pričela še obnova in izgradnja travnatega igrišča pri OŠ Grad. Prejšnje igrišče je bilo ob izgradnji telovadnice v letu 1997 zasuto z različnimi materiali. Učenci tako niso imeli kar 13 let primerne igrišča. Igrišče stoji na zelo zahtevnem terenu (ilovnat in moker teren), tako da je bilo potrebno ogromno zemeljskih del zaradi odvajanja vode, obenem so se položile tudi cevi za morebitno elektrifikacijo igrišča. Cilj tega projekta je bil, da bi lahko učenci čim prej uporabljali igrišče za pouk in interesne dejavnosti. Ker šola ni imela na razpolago nobenih namenskih investicijskih sredstev, so se za sodelovanje dogovorili s Klubom malega nogometa Grad in DENGRAĐ-om (Gradbeništvom Denis Rajbar s.p. Grad, Grad 134a). Tako je bilo kar nekaj skupnih delovnih akcij v jesenskem času, da se je igrišče lahko predalo svojemu namenu.

Najtemeljitejša prenova Osnovne šole Grad pa se je gotovo zgodila letošnjega poletja. Občina Grad se je skupaj z vodstvom šole odločila za temeljito energetska sanacijo, kjer gotovo izstopa izgradnja kotlovnice in prestop segrevanja na biomaso. Šola se je namreč doslej ogrevala na kurilno olje, ki pa je kot vemo, z leti postalo zelo potratno gorivo. Obenem so se s tem morala zamenjati tudi dotrajana okna in vrata, z izolacijsko stekleno volno se je obložila fasada, zamenjala pa se je tudi dotrajana streha salonitk in kovine. Dela je izvajalo podjetje Gradbeništvo Milan Pintarič s. p. iz Spodnje Ščavnice.

Obnova notranjosti šole leta 2011 (foto: arhiv OŠ Grad)

Energetska sanacija šole leta 2014 (foto: D. Krpič)

Gotovo se da znotraj šolske stavbe odkriti in najti še marsikateri odslužen predmet oziroma prostor, ki se bo prej ali slej še moral prenoviti. A ne glede na manjše pomanjkljivosti, je šola dobila na videz s staro podobo »nov izgled«. Naj bo topel, drugi dom še naprej mnogim našim generacijam, ki bodo tako kot mi z veseljem trdili, da smo imeli in imamo svojo šolo. Šolo, kjer nam ni bila pomembna samo zunanost, ampak vrednote in znanja, ki so nam ostala. »Od zunaj lepo štrihana, od znotraj z znanjem šikana«.

Nino Gumilar

Viri in literatura: Bilten OŠ Grad ob temeljiti sanaciji šole, 2014

PRIZNANJA OBČINE GRAD

Na 35. redni seji Občinskega sveta Občine Grad (4. julija 2014) je bil sprejet sklep, da se letos ob občinskem prazniku podelijo zahvalne plakete Gasilski zvezi Grad, ki je nesebično priskočila na pomoč od žleda prizadetim krajem na Notranjskem, Društvu upokojencev Grad, ki že vrsto let uspešno deluje v različnih, tudi dobrodelnih akcijah ter združuje in bogati življenja starejših ljudi v celi občini, zaslužnemu občanu Ernestu Ferku za dolgoletno požrtvalno delo v takratni krajevni skupnosti Grad in Mizarstvu Fujs iz Motovilcev, ki letos praznuje 60 let obrti.

Prav tako je bil sprejet sklep, da občinsko priznanje za najkolektiv oz. uspešno podjetje prejme Štefan Gjergjek z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji, ki uspešno širi svoje delo na področju sadjarstva, predelave sadja in alternativnega pridobivanja električne energije, ter da se nagradijo vse mamice iz naše občine, ki so v letu 2013 rodile. Nagrajena društva in občani bodo plakete in priznanja prejeli na slavnostni seji. V glasilu pa vam predstavljamo prehojeno pot Društva upokojencev Grad, Mizarstva Fujs, delo gasilcev ter prejemnike občinskih priznanj.

Danijela Krpič

ŠE SMO TU! - DRUŠTVO UPOKOJENCEV GRAD

Smo generacija v tretjem življenjskem obdobju, združeni v Društvu upokojencev Grad.

Društvo združuje člane starostne skupine okrog 80-tih in tudi veliko mlajše. Trenutno nas je 216. Na ustanovnem občnem zboru novembra 1998 pa nas je bilo le 28. Število se sicer iz leta v leto spreminja, ko eni odhajajo, vendar se vsako leto vključujejo spet novi, zadnja leta predvsem tisti, ki se vračajo z dela v tujini. Pa pojdimo od začetka. Z ustanovitvijo občine pri Gradu je gospa Elizabeta Klement dejala: »Če imamo občino, moramo imeti tudi društvo upokojencev!« Do takrat smo bili sekcija DU M. Sobota. Med prvimi smo pobudo podprli: Jože Štesl, Jože Volf, Jožef Bežan, Petar Stošić, Kristina Marič in še nekateri. Pripravili smo vse potrebno in že 14. novembra 1998 sklicali ustanovni občni zbor. Bilo nas je malo, toda

začeli smo z delom in število je hitro naraščalo, za kar je imel veliko zaslug Štesl - tako smo mu rekli, bolj domači pa kar Džouži.

V prvem odboru smo več mandatov bili predsednik Jožef Bežan, tajnik Kristina Marič in blagajnik Jože Štesl. Ostali člani upravnega odbora so bili: Petar Stošič, Frida Krpič, Ernest Sukič, Marija Kerec, Ernest Zrim, Julijana Mihalič in Jože Volf. Za člane nadzornega odbora so bili izvoljeni Marjeta Juhnov, Alojz Žokš in Štefan Krenos. Pa še disciplinsko komisijo smo izvolili, to so bili Elizabeta Klement, Franc Rac in Marija Bokan. Od navedenih članov odbora jih šest več ni med nami, prehitro so odšli. Skupno pa je umrlo 86 naših članov. Izpraznjene funkcije v upravnem odboru so nadomestili: Anica Kuzmič kot blagajnik, za njo pa Dragica Hüll, funkcijo predsednika pa je prevzel Anton Kavar.

Upokojenci v Budimpešti maja 2001 (foto: arhiv Dragice Hüll)

In zakaj smo hoteli imeti svoje društvo? Ker nismo imeli nekega jedra, okrog katerega bi se zbirali. M. Sobota je daleč, pa tudi počutili se nismo tako domače, kot bi radi.

Ob vstopanju v jesen življenja namreč postajamo zelo hitro tudi sami ob večerih, vse pogostejša so obdobja, ko se počutimo malodušne, nekako prazne, predvsem pa osamljene. V takih trenutkih rabimo nekoga za družbo, nekoga, ki nas povabi na klepet, srečanje, izlet in hitro so vse tegobe ozdravljene. Iz tega lahko sklepamo, da rabimo tako društvo in da smo ga sprejeli za svoje.

Že ob naslednjem občnem zboru smo lahko povedali, da je prisotnih 91 od 173 članov. Torej smo v kratkem času postali najštevilnejše društvo v občini, in to nekaj pomeni. Na zbor prav gotovo nismo prišli zaradi bograča, pač pa zato, ker nam je lepo, če se srečamo, če smo skupaj in lepo nam je, če kam gremo, si kaj povemo, skratka srečni smo, če smo zdravi, da lahko pridemo skupaj, pa četudi je to samo občni zbor.

Ker smo čedalje bolj postajali kot velika družina posameznikov različnih profesij, približno iste starosti z enakimi potrebami, smo se trudili, da se približamo željam čim večjemu številu. Začeli smo z organizacijo izletov. Programe je pripravljala upravni odbor in vsako leto smo bili na štirih izletih in enem srečanju

Upokojenci na Koroškem julija 2009 (foto: arhiv Dragice Hüll)

društev upokojencev vse Slovenije. Odkar so ta ukinjena, pa se udeležujemo regijskih srečanj. Poleg izletov vsako leto organiziramo piknik in srečanje ob zaključku leta, zadnja leta pa Martinovanje. Več članov hodi k telovadbi v šolsko telovadnico, imamo tudi nekaj pohodnikov in več razstavljalcev ročnih del.

Vse stroške izletov, piknikov in drugih srečanj nosijo posamezniki sami, kljub malim penzijam. Pač znamo šparati, saj smo se tega naučili že v mladih letih in šparali smo celo življenje. To pač zna naša generacija.

Dejavni smo tudi na drugih področjih. Omembe vredno je tudi zbiranje podpisov in to za ohranitev javnega zdravstva, za kar je bila dana pobuda že leta 2007. Podpisovali smo na občnem zboru 18. februarja 2007 in zbrali 120 podpisov. Letos pa smo želeli, da bi nam Uprava Ljubljanske banke pustila podružnico pri Gradu in spet smo se lotili zbiranja podpisov. Mnogo ljudi nas je podprlo pri pobudi za ohranitev banke, saj smo zbrali 503 podpise, vendar je bilo vse zaman.

Še posebej pa smo pozorni na naše 80-letnike. Te počastimo z malo pozornostjo na naslednjem občnem zboru po dopolnjenem 80. letu.

Vsekakor pa se program našega dela ne nanaša le na družabna srečanja, pač pa vključuje tudi vsakoletne dobrodnele akcije. Tako se vsako leto udeležujemo očiščevalne akcije v naši občini. Ena pomembnejših akcij pa so obiski naših vrstnikov v domovih ostarelih. Trenutno obiskujemo 21 oskrbovancev v petih domovih in to v Rakičanu 8, pri Svetem Juriju 5, v Kuzmi 6, v Radencih 1 in v Lukavcih 1. Obiskovalci so v domovih vedno lepo sprejeti, obiskani pa izredno veseli obiska, vidno ganjeni in zadovoljni z vsem, kar jim prinesemo ter hvaležni za lepe želje in dobro počutje. Sredstva za nakup daril za oskrbovance v domovih dobimo od občine, kakor tudi za avtobusni prevoz naših članov na srečanja upokojencev. Hvaležni smo članom komisije za dodeljevanje sredstev društvom za prejeto dotacijo, saj sicer te dejavnosti ne bi mogli opraviti.

Hvala vsem članom upravnega odbora za vaš prispevek pri delovanju društva, nadvse hvaležni pa smo našemu 14-letnemu predsedniku gospodu Jožefu Bežanu, ki je vodil društvo z vso predanostjo, odgovornostjo in prijateljskim odnosom do vseh. Pepi, radi smo te imeli kot predsednika, kot prijatelja pa te imamo še vedno. Veseli smo, da si ostal član društva in da se nam pridružiš, ko ti zdravje to dopušča. Hvala ti za vse!

Člani DU Grad med varovanci v Rakičanu, decembra 2007
(foto: arhiv Občine Grad)

Hvala tudi g. županu, ki nas pozdravi na vsakem občnem zboru in najde vedno kaj pozitivnega, da nas pohvali, zaželi dobro počutje in še veliko druženja.

Mlade člane društva pa vabimo, da se vključijo v delo društva s svojimi predlogi in novimi zamislimi tudi na drugih področjih poleg že uveljavljenih.

Kristina Marič

ERNEST FERKO – ZASLUŽNI OBČAN

Vsak posameznik v našem življenju pusti velik in unikaten pečat, pa naj si bo to na osebni ali poslovni poti. Velik pečat je za vas Dolnji Slaveči, kakor tudi za KS Grad pustil gospod Ernest Ferko.

Že v mladostniških letih je bilo njegovo življenje razgibano in odgovorno. Takoj po služenju vojaškega roka ga je pot vodila na Dunaj v Avstrijo, kjer je svoje življenje tkal in dograjeval na področju poslovodje, katero šolo je naredil leta 1961. Po štirih letih dela v tujini se je vrnil domov in začel graditi svojo prihodnost na rodni tleh. Od leta 1974 je namreč začel delovati na področju kmetijske in gradbene trgovine. Ustanovil je trgovino v svojih prostorih. Tako je od leta 1974 na Dolnjih Slavečih poslovala kmetijska zadruha. A vse to so bile le malenkosti, po katerih poznamo

Ernest Ferko (foto: M. Knap)

še danes gospoda Ernesta. Poleg odgovornosti v trgovini in v osebnem življenju, saj je vzgajal štiri otroke, se je zavzel tudi za ljudstvo.

Veliko vlogo kakor tudi pomen je nosil v Krajevni skupnosti Grad. Ta se je ustanovila v sedemdesetih letih in začela krmariti praktično iz nič. Sredstev za naše območje je bilo malo, zato so se morali boriti na vse pretege. Svojo borbennost je nedvomno tu pokazal on. Leta 1975 je nastopil kot vaški predsednik in to funkcijo opravljal do leta 1979. Svoj vložek je iz leta v leto nadgrajeval in se tako leta 1983 zavzel za celotno KS Grad. Imenovanega leta je nastopil kot predsednik KS Grad in to delo vestno in odgovorno opravljal polnih deset let. Z letom 1993 je delo predsednika opustil, a le z namenom, da je začel občane zastopati kot svetnik in sicer v letih 1994 - 1998. Lahko se le ozremo nazaj in prelistamo dela, ki so nastala pod njegovim okriljem. Že v zgodnjih sedemdesetih letih so se borili za izgradnjo telovadnice, a zaradi višje sile so morali sredstva odstopiti dvojezični šoli v Dolencih, nakar niso več mogli kar na hitro in z lahkoto priti v sistem sofinanciranja. A z veliko truda so prikorakali tudi do tega, kar je bila zagotovo velika pridobitev za takratno občino. Potem so začeli razmišljati in načrtovati vedno več, kljub majhnim sredstvom, ki so jih bili deležni s strani občine Murska Sobota. Bili smo namreč zelo slabo razvita krajevna skupnost. In ravno pod vodstvom imenovanega so se stvari začele spreminjati. Pod njegovim vodstvom so enotno sklenili, da se bodo odpovedali vsem sejinam in delali honorarno. Njihovo delo je tako skozi vsa leta potekalo brez plačila. Hoteli so priskrbeti čim manjše stroške, da so se lahko kot KS čim bolj razvijali. Tako se je začela izgradnja cest. Modernizacija občinskih cest se je izvajala od leta 1991 naprej, in sicer ceste Serpentina-Grad-Kuzma, Beli križ-Kruplivnik-Vadarci, vas Motovilci, Vidonci-Grad.

A to je bil le povod za naprej. V tem času se je začelo močno razvijati tudi gospodarstvo in s tem je postala potreba po močnejši elektriki vedno večja. V teh desetih letih se je tako okrepila moč elektrike po vseh sedmih vaseh KS Grad. Narejenih je bilo okrog 20 pomožnih transformatorjev. Vsemu temu je sledila izgradnja cest, kjer moramo poudariti, da je ljudstvo v veliki meri poskrbelo za napredek v KS Grad. 90% truda, finančnih sredstev in pomoči so vložili občani sami. Veliko se je namreč moralo narediti v lastni režiji, ročno - potrebne je bilo tako rekoč ogromno delovne sile. Tako lahko povemo, da so na lastnih žuljih prišli do razvitosti. In ko so ceste dobivale svoj odtenek, se je vse začelo le še nadgrajevati.

V vsej okolici se je že telefoniralo, zato so tudi tu močno razmišljali o izgradnji telefonskega omrežja. In ta želja je doprinesla tudi rezultate. Med leti 1985 in 1988 so se uredili papirji in naredila izgradnja prve telefonske linije v KS Grad. Gospod Ernest je moral prevoziti ogromno kilometrov, da se je vse izšlo pri tem projektu. Kandidatov za telefonsko omrežje je bilo ogromno, a zaradi moči na agregatih je bil priklop omejen. Na centralo so lahko priklopili 200 uporabnikov. S to linijo so zaključili leta 1988. Čez čas so se potem nadgrajevale centrale in vključevali novi uporabniki. Investi-

cija za te je bila zelo velika, in za veliko ljudi zelo težka, sploh za tiste, ki so se preživljali le s kmetijstvom.

Seveda pa so se posvečali tudi ostali izzivom. V teh letih se je močno okrepila tudi gasilska dejavnost, saj je KS delno poskušala in se trudila, da so se gasilska društva lahko širila. Narejeno je bilo torej veliko, čeprav je bilo veliko bridkih in trnjevih poti. Svojo delovno in vodstveno pot v skupnosti je gospod Ernest zaključil leta 1998, v kar so ga delno prisilile tudi življenjske okoliščine. Po njegovih besedah lahko zatrdim, da je bila pot dolga in težka, predvsem pa trnjeva. Danes je manj aktiven zaradi bolezni, ki ga spremlja že nekaj let, a kljub vsemu spodbuja svojega sina, ki kuje njegovo pot tako na poklicnem delu kakor tudi v okviru občinskega sveta. Ob koncu pogovora s gospodom Ernestom mi je podal tudi svoje mnenje glede situacije v današnjem vladanju in gospodarstvu. Odločno je poudaril, da se je v preteklosti naredila tudi velika napaka, ko smo se ločili od Občine Kuzma. Po njegovem mnenju bi bili močnejši kot celota.

Ob tej priliki bi se rad zahvalil celotni takratni ekipi, vaškim kurirjem in svetnikom, da so tako složno sodelovali in pozabili na ves čas in stroške. Sama pa bi mu v prihodnje zaželela le še obilo zdravja ter veliko dobrega v osebem življenju.

Mateja Knap

ŠTEFAN GJERGJEK – USPEŠNI PODJETNIK

O »Bašovem Pištekcu« smo pred leti že pisali v glasilu, in da o nekom pišemo ponovno, lahko pomeni le nekaj dobrega. Dopolnilna dejavnost na kmetiji, predelava sadja in zelenjave se je pri Bašovih začela leta 1999, ko sta Štefan in njegova žena ostala brez službe. Na začetku je bilo to kot konjiček, najprej sušenje sadja, potem je sledila leta 2002 nabava strojev za predelavo sadja v sok. Štefan nam pove, da si je predelavo sadja v sok na začetku zamislil kot dejavnost, ki ne bo presegla meje sosednjih vasi. A nova ideja in kakovost pridelanega soka so kar hitro prinesli uspehe, in tako se je glas o njegovi predelavi začel širiti po naši deželi. Iz začetnih nekaj litrov soka na uro so v zadnjih letih prišli do 1200 litrov soka na uro. Sok delajo iz jabolk, breskev, grozdja in marelic. S svojimi izdelki se udeležuje tudi različnih ocenjevanj kakovosti. Prejeta priznanja tako govorijo o kakovosti in tudi inovativnosti izdelkov, ki jih Štefan s svojo družino predela oz. pridelava.

Iz konjička oz. ideje je v nekaj letih zraslo pravo malo družinsko podjetje. Štefan pa sam zase pravi, da ni človek, ki bi spal na nekih lovoričkah. Vedno razmišlja kje in kako bi se še kaj dalo narediti, zato se je leta 2010 odločil za izgradnjo sončne elektrarne ali drugače imenovane fotovoltarike. Prizna, da je o tem že dlje časa razmišljal, saj so računi za električno energijo bili zaradi njegove dejavnosti vrtooglavi, pa tudi zaradi mnenja, da se je treba čim bolj samo oskrbovati. Njegova sončna elektrarna ima moč 30 kW, energijo oddaja v sistem, za kar mu plačajo. Direktne električne energije sam za svoje potrebe ne odjema, ampak tako kot vsi mi plača

položnico. Po izračunih naj bi se sama investicija povrnila v dobrih štirih letih.

Štefan Gjergjek z družino (foto: Maja Gjergjek)

Tudi leto 2014 je leto novih investicij za Štefana in njegovo družino. Odločili so se za nakup nove avtomatske polnilne linije, katere vrednost je nekaj čez 70 tisoč evrov. Pri tem so se tudi prijavili na razpis za nepovratna sredstva, ki so namenjena razvoju podeželja. V ta namen so adaptirali celotne prostore, nova polnilna linija pa bo avgusta tudi predana svojemu namenu. Kapaciteta linije je 1500 litrov soka na uro. Pri tem ni potrebno veliko delovne sile, saj je linija avtomatska in po predvidevanju se bo celotna investicija povrnila neke v osmih letih.

Pri vsem tem pa Štefan poudarja dejstvo, da vsega tega ne bi bilo, če ne bi imel za sabo svoje družine, ki je mnogo žrtvovala in vložila svojega dela, da so danes tu, kjer so. O nasledniku še ne razmišlja, otroci naj končajo šole in se zaposlijo v poklicih, ki so ali jih bodo še izbrali. Zase hudomušno pravi, da je še mlad in čas, da bi razmišljal o nasledniku, še ni prišel. Njegovi cilji za naprej so zadržati oziroma povečati kapacitete predelave. Ker je predelava soka bolj ali manj sezonska, razmišlja o razširitvi asortimana, pri tem je govora o hladnem stiskanju olja, katerega že izvaja. Eden izmed dolgoročnih ciljev je tudi povezava v domačem okolju v smislu pridelave - predelave.

Od ideje do uspeha je moralo preteči kar nekaj let, saj po Štefanovih besedah ne gre nič na silo. Vsaka ideja rabi svoj čas, da dozori in potem obrodi svoje sadove.

Štefan, obilno »žetev« ti želimo!

Doris Troha

60 LET MIZARSTVA FUJS

Mizarska dejavnost je pri Fujsovih v Motovilcih 15 prisotna že 60 let, zato skorajda ni hiše v bližnji okolici, ki ne bi bila deležna njihovih storitev, pa najsij gre za notranjo ali zunanjo opremo doma.

Prvotno je mizarstvo Fujs delovalo na naslovu Motovilci 39, kjer je bilo leta 1953 tudi uradno registrirano. Ob poroki pa se je njegov ustanovitelj Matija Fujs preselil na naslov Motovilci 15 in s tem prenesel na ta naslov tudi obrt. S pridnimi rokami je kmalu zgradil mizarstvo delavnico, v kateri

je izdeloval okna, vrata in razno pohištvo, pa tudi mrliške krste. V začetku je bilo delo v veliki meri ročno, z leti pa se je vedno bolj moderniziralo ob uporabi novejših orodij in strojev. Pri tem sta mu bila v veliko pomoč tudi sinova Drago in Stanko, ki sta se zavezala mizarški dejavnosti, poleg njih pa generacije vajencev, ki so prve izkušnje pridobivali ravno v njihovi mizarški delavnici.

Leta 1988 je obrtno dejavnost prevzel sin Drago, ki je svoje mizarско znanje izpopolnjeval tudi z delom v tujini, zlasti v Rusiji in Jemnu. Kmalu je zaposlil še svojega brata Stanka, s katerim sta začela širiti dejavnost tudi čez mejo, zlasti v Avstrijo. Drago je kmalu pridobil tudi naziv mizarški mojster, leta 1998 pa tudi dovoljenje za poučevanje mizarških vajencev. Tako si je znanje in izkušnje pri njih do zdaj nabralo že 35 vajencev. Po končani mizarški šoli se je v podjetju zaposlil še sin Jernej, nekaj let kasneje pa tudi nekdanji vajenec Leon Skledar. Tako so v podjetju danes štirje zaposleni.

Mizarški mojster Drago Fujs s svojo ekipo: na njegovi desni sin Jernej, na levi brat Stanko in Leon Skledar (foto: arhiv družine Fujs)

Mizarstvo Fujs se vedno bolj posodablja in pridobiva najsodobnejše stroje, kar mu omogoča lažjo in kvalitetnejšo proizvodnjo izdelkov. V zadnjem času se je njihova dejavnost razširila tudi na širše slovensko področje, kjer so zlasti prepoznavni po svojih lesenih hišah – t.i. brunaricah. Eno od njih je možno občudovati tudi v Motovilcih.

Marjanca Ferko Omahen

GASILCI POMAGALI PRI ŽLEDU

Gasilsko zvezo Grad predstavlja sedem društev. S skupnimi močmi poskušajo kar najbolj pokrivati svoj prostor in ga ščititi pred nezgodami. Ob vsem delu, ki ga opravljajo v svoji občini, so gasilci na razpolago tudi vsem bližnjim in daljnim občinam ter zvezam po Sloveniji. To so dokazali tudi letos februarja, ko smo v Sloveniji doživeli vremensko katastrofo. Zimski zublji so nam

pokazali take zobe, da marsikdo sploh ne pomni, da bi kdaj kaj takega že doživeli. Žled je ustavil življenje ljudi na Notranjskem. V objemu vejevja in zmrzali je dobesedno bilo vse, kar živi in se premika. Tirnice na železnicah niso dopuščale prometa, elektrika je ugasnila za več dni, drevesa in daljnovodi so padali pod težo žledu. Ljudje so bili odrezani od sveta. Da se je lahko življenje vsaj malo ponovno stabiliziralo, je bila potrebna pomoč veliko ljudi. Svojo vrednost so tudi tokrat v polni meri izkazali gasilci. Gasilci iz vse Slovenije in tudi tujine so združili svoje moči in pomagali od jutra do noči, da bi čim prej vzpostavili normalne pogoje za življenje tamkajšnjih ljudi.

Složnost in požrtvovalnost je dokazala tudi Pomurska regija, ki je pomoč našim sodržavljanom ponudila 5. februarja 2014. Pomoč potrebnim je iz Pomurja nudilo 215 gasilcev s 43 gasilskimi vozili. V pomoč in lažje delo so s sabo imeli 86 motornih žag, s katerimi so odstranjevali drevje, ki je popadalo in zaprlo vsako pot in cesto. Veliko pomoč so prebivalcem na Notranjskem predstavljali agregati, ki so po nekaj dnevih brez elektrike marsikateremu olajšali življenje vsaj za tistih par ur, ko so se pomurski gasilci nahajali v njihovih krajih. S Pomurja so na pomoč odpeljali 57 agregatov. Seveda posadka pomurskih gasilcev ni mogla na pot brez naših gasilcev.

Tudi naša gasilska zveza ni pozabila na osnovno vrednoto gasilca, nuditi pomoč pomoči potrebnim. Intervenciji se je pridružilo 8 gasilcev iz naše GZ, ki so nedvomno bili v veliko pomoč. Pomagali so Knap Jožef, Recek Stanko, Knap Damir in Knap Matej iz PGD Dolnji Slaveči, Gjergjek Štefan in Cör Robert iz PGD Kovačevci ter Ficko Matej in Škerlak Sandi iz PGD Vidonci. Pod vodstvom poveljstva GZ Grad so se uspeli v zelo kratkem času organizirati in pripraviti na odhod na intervencijo. Vsekakor je za njihovo požrtvovalnostjo stala vsa ostala GZ Grad. Njihova enotnost, skladnost in razumevanje jim omogočajo, da uspešno sodelujejo pri vseh intervencijah, vajah, tečajih in tekmovanjih. GZ Grad predstavlja pravi pomen gasilstva. To občutimo tudi vsi občani, za kar smo jim zelo hvaležni in bi lahko vsakemu posebej podelili zahvalno plaketo za njihov trud in delo. Zato se našim gasilcem lahko še enkrat zahvalimo za njihov pogum in srčnost, ki jo iz dneva v dan delijo med nas. Za vse to jih bo počastila tudi občina Grad z občinskim priznanjem, ki je le mala pozornost ob besedi »hvala«.

Mateja Knap

Gasilci, ki so pomagali na Notranjskem

OBČINA GRAD OB 16. ROJSTNEM DNEVU

V SAMO ŠESTNAJSTIH LETIH JE IZ NEZNANE GORIČKE KRAJEVNE SKUPNOSTI ZRASLA PREPOZNAVNA SLOVENSKA OBČINA

Začeli smo v napol porušenem prizidku

Začetni koraki novonastale občine res niso bili spodbudni. Niti mize ali stola za novoizvoljenega župana in upravo ni bilo. Samo sejna soba poleg poročne dvorane in napol porušeni prostori nekdanje knjižnice v prizidku kulturnega doma z dvema stoloma. Nič kaj spodbuden začetek.

Prizidek k združnemu domu, kjer se je v začetku stiskala občinska uprava

Občinska stavba, kjer so uprava občine, pošta, krajevni urad, kulturna dvorana in društveni prostori

Bilo pa je veliko elana in zagnanosti ter vere v lepšo prihodnost. In veliko pogovorov z ljudmi, ki so neomajno verjeli v lastne sposobnosti.

Najprej so seveda vsi želeli spodobne ceste. Marsikatera cesta se je v jesenskem ali pomladanskem deževju spremenila v neprehodni kolovoz in ljudje niso mogli do svojih domov. Bile so vasi, ki praktično sploh še niso poznale asfalta.

Na začetku smo imeli v občini veliko neasfaltiranih blatnih cest

Asfaltirana cesta Vidonci – Križarka – Grad

Veliko odrekovanja je bilo potrebnega, občani so tudi pet in več let vsak mesec znova zbirali denar za modernizacijo cest. Skupaj smo tako v teh naših skupnih šestnajstih letih modernizirali 136 km cest. Cesta brez asfaltne prevleke je postala redkost.

Asfaltirana cesta skozi Motovilce

V sušnih letih 2003 in 2004 smo spoznali, da individualni studenci in skupinski vodovodi niso dovolj zanesljiv vir pitne vode. Kar polovica občine je bila odvisna od prevozov vode z gasilskimi cisternami. Površinski viri vode so izginjali čez noč. Potrebne so bile globinske vrtine. Izvrtali smo tri take vodnjake. Najgloblji meri kar 200 m.

Vodnjaki pa sami po sebi seveda niso dovolj. Potrebni so tudi vodohrani, pa prečrpališča in seveda cevi, po katerih se voda pretaka. Za popolno oskrbo vseh sedmih vasi v občini je bilo izgrajeno 186 km vodovodnega omrežja, ki ga poganja 7 prečrpališč in dopolnjujejo 4 vodohrani s 400 m³ vodne rezerve. Izgradnja celotnega omrežja je stala 4 milijone EUR.

Vodohran Grad, vodohrana sta še v Vidoncih in Motovilcih

Izgradnja Pomurskega vodovodnega sistema

Biološka čistilna naprava v Motovilcih

Poleg večletnih infrastrukturnih objektov smo seveda vsako leto obnavljali in na novo gradili ostale objekte splošnega družbenega standarda. Vsako leto smo izvedli manjšo ali večjo investicijo v osnovno šolo: dogradili smo vrtec pri osnovni šoli, obnovili šolsko kuhinjo in jedilnico, obnovili kotle in sistem za ogrevanje, zamenjali pode in tlake ter električno napeljavo v učilnicah in na hodnikih, nakupili računalniško in multimedijsko opremo, kupili kombi za prevoz otrok, obnovili streho na telovadnici in energetske sanirali celotno zgradbo osnovne šole.

Obnovljena Zdravstvena postaja Grad

Črpalka pri Gradu z ročno avtopralnico

Obnova Osnovne šola Grad

Občina Grad je specifična tudi po tem, da ima več pokopališč kot je vasi. To pomeni nemajhen strošek vzdrževanja pokopališč in parkirišč ter gradnjo mrliških vežic. Tako je bilo prav na vseh osmih pokopališčih urejeno asfaltno parkirišče za potrebe parkiranja ob pogrebi in ostalih slovesnostih, dograjeno ali gradbeno sanirano je bilo vseh osem mrliških vežic in instalirani so bili sistemi za gretje ali hlajenje. Prav tako so se sproti urejale pokopališke poti in ograje.

Prenova mrliške vežice v Kruplivniku

Z veliko pomočjo občanov in prostovoljnim delom pa tudi obilno finančno pomočjo občine so se uredili gasilski domovi. Vsako leto se je del sredstev iz proračuna namenjal za nakup gasilske opreme. V teh šestnajstih letih je bilo tako za izgradnjo objektov in nakup opreme namenjenih 660.000 EUR proračunskih sredstev. Zato se društva v občini lahko pohvalijo z lepo urejenimi domovi, sodobno opremo in visoko usposobljenostjo operativnih gasilcev, kar vedno znova dokazujejo na gasilskih tekmovanjih doma in na tujem.

Prenovljen gasilski dom v Vidoncih

Prav tako pa nismo pozabljali na športna druženja in športne objekte. Z veliko požrtvovalnostjo članov in vaščanov ter seveda finančno pomočjo občine so bili dograjeni in urejeni športni parki v Vidoncih, Kovačevcih, Radovcih, Kruplivniku, na Dolnjih Slavečih in pri Gradu.

Postali so priljubljena točka za športna in družabna srečanja ter praznovanja vseh občanov. Ti tudi redno poskrbijo za vzdrževanje zelenic, tako da predstavljajo ti športni objekti estetsko popestritev vasi. Prav tako pa tudi pomenijo možnost za rekreacijo mladim, ki tekmujejo v organiziranih ligah in malo manj mladim, ki tekmujejo sami s sabo in svojimi prijatelji za zabavo.

Športni center v Radovcih

Kolesarsko počivališče na Dol. Slavečih s panoramsko karto občine

V Občini vzorno sobiva kar nekaj verskih skupnosti. Najštevilčnejša sta katoliška in protestantska, pa tudi binkoštna. Občina je z vsakoletnimi dotacijami podpirala slavnostne dogodke in obnovo sakralnih objektov. Tako pri Gradu kot tudi na Gornjih Slavečih, Bodoncih in Vadarcih. Prav tako je skupaj z vaškimi odbori podprla obnovo vaških kapelic in zvonikov v vseh vaseh občine, ne glede na versko pripadnost.

Obnovljena Vukova kapela v Vidoncih

V občini ni industrije, še zadnji obrat M Kluba je bil pred leti zaprt. Občina s subvencijami in informiranjem podpira podjetniško dejavnost in vsakoletno nagraduje najbolj uspešne podjetnike ter jim tako daje spodbudo za nadaljnje delo. Vsekakor pa ostaja še neizkoriščena možnost v turizmu. Zato si je občina že od vsega začetka prizadevala za obnovo gradu, ki je prav gotovo naša najbolj prepoznavna znamenitost. Skupaj smo tako v letih med 1998 in 2003 pridobili več kot 4 milijone EUR evropskih sredstev. Prav v namen promocije smo kreirali prireditev Noč čarovnic, ki jo je v 12-ih letih obiskalo več kot 200.000 obiskovalcev iz vse Slovenije. V zadnjem letu pa smo dokončali in predstavili širši javnosti še Doživljajski park Vulkanija, ki skozi sodobne tehnologije prikaže bogato geološko preteklost in sedanost Goriškega. Vse to seveda z namenom, da v ta del Slovenije privabimo čim več tujih gostov in tako omogočimo zaslužek tudi ostalim: gostincem, sobodajalcem, izdelovalcem spominkov in pridelovalcem domače hrane in pijače.

Obnovljen Pütarov mlin in turistični vlak Oli

Grad Grad kot največji v Sloveniji privabi veliko turistov

Prireditev Noč čarovnic je ponesla glas o gradu širom Slovenije

Doživljajski park Vulkanija je nova turistična destinacija, kamor že prihaja veliko obiskovalcev

OBČINA GRAD V ŠTEVILKAH

Občina šteje 2314 prebivalcev, pred šestnajstimi leti je štela 2674 prebivalcev.

Leta 1998 je imela asfaltiranih samo 26 km cest. Danes je asfaltiranih 136 km cest, nekatere so že drugič preplastene.

V 16-ih letih je bilo izgrajeno 186 km vodovodnega omrežja.

Je najuspešnejša pomurska občina po netto osebnem dohodku na prebivalca (997 EUR).

Je ena redkih slovenskih občin, ki so pokrite z brezplačnim internetom.

Je najuspešnejša slovenska občina po vrednosti pridobljenih EU sredstev na prebivalca. Občina Grad je bila uspešna na več kot 30 mednarodnih ali domačih razpisih in pridobila 65 milijonov EUR evropskega investicijskega denarja. Povprečno to pomeni 10 milijonov EUR na zaposlenega v občinski upravi oz. 30.000 EUR na prebivalca občine.

Več kot 200.000 obiskovalcev je obiskalo prireditev Noč čarovnic v 12-ih letih izvajanja prireditve. Če je vsak obiskovalec porabil samo 10 EUR, pomeni to 2 mio EUR prometa na širšem Goričkem (prenočitve, ostali ogledi, hrana, pijača), kar pomeni 10 milijonov EUR prihodkov od turizma.

Doživljajski park Vulkanija je edini te vrste v Vzhodni in Srednji Evropi. Samo v prvem polletju leta 2014 ga je obiskalo 10.000 obiskovalcev. Obisk turistov na gradu Grad in v okolici Občine Grad se je zaradi odprtja Doživljajskega parka že povečal za 20%.

Daniel Kalamar, foto: D. Krpič, D. Kalamar, arhiv Občine

USPEHI UČENCEV

Tudi v šolskem letu 2013/2014 je veliko učencev doseglo lepe uspehe na državnih tekmovanjih, na literarnem in likovnem področju ter doseglo srebrna priznanja v znanju. Vsem učencem pripadajo iskrene čestitke in želje po nadaljnjih uspehih na številnih področjih.

Državna nagrada za spis z naslovom: »Spomini so bogastvo«:

- Anja Zadavec, Radovci 27, 9264 Grad (9. r.)

3. mesto na državnem tekmovanju za razmišljanje na temo: »Jaz in moja družina«:

- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (9. r.),

2. mesto za film v petih jezikih: »Kot milijon dolarjev, zelena in zgubana«:

- Evelina Gomboc, Vidonci 42, 9264 Grad (8. r.)
- Saša Kovač, Otovci 1/a, 9202 Mačkovci (8. r.)
- David Sukič, Kovačevci 6, 9264 Grad (8. r.)
- Barbara Bertalanič, Radovci 19, 9264 Grad (8. r.)
- Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (8. r.)

Srebrno Preglovo priznanje v znanju kemije:

- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (8. r.)

Srebrno Proteusovo priznanje v znanju biologije:

- Nina Kisilak, Kruplivnik 35, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno Stefanovo priznanje v znanju fizike:

- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (9. r.)
- Dušan Sukič, Motovilci 18, 9264 Grad (8. r.)

Srebrno Cankarjevo priznanje v znanju slovenščine:

- Sanela Sukič, Grad 173/c, 9264 Grad (9. r.)
- Laura Farič, Vidonci 45/a, 9264 Grad (8. r.)

Srebrno priznanje v znanju nemškega jezika:

- Andreja Cvernjek, Kruplivnik 45, 9264 Grad (9. r.)
- Petra Zrim, Motovilci 48/a, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno priznanje v znanju angleškega jezika:

- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (9. r.)
- Mojca Vertič, Grad 162/a, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno priznanje v znanju zgodovine (na temo: Začetki in razvoj radia, televizije in filma na Slovenskem):

- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (9. r.)
- Katarina Križan, Radovci 30, 9264 Grad (9. r.)

Srebrno priznanje v znanju iz vesele šole:

- Zarja Škaper, Grad 21, 9264 Grad (5. r.)
- Patricia Sampl, Dolnji Slaveči 136, 9264 Grad (5. r.)
- Nina Kisilak, Kruplivnik 35, 9264 Grad (9. r.)

9 let bralne značke:

- Lara Čurman, Grad 172/d, 9264 Grad (9. r.)
- Gabriela Sampl, Dolnji Slaveči 136, 9264 Grad (9. r.)
- Mario Pezer, Grad 63/a, 9264 Grad (9. r.)
- Anja Zadavec, Radovci 27, 9264 Grad (9. r.)
- Mojca Vertič, Grad 162/a, 9264 Grad (9. r.)
- Katarina Križan, Radovci 30, 9264 Grad (9. r.)

TEČAJ NEMŠČINE

Na pobudo ravnatelja OŠ Grad, Viktorja Navotnika, je šola v mesecu marcu in aprilu prebivalcem domačega kraja pa tudi okoliškim interesentom ponudila brezplačen tečaj nemškega jezika za odrasle.

Poglavitni namen tečaja je bil, da bi si tu živeči ljudje, zaradi vsesplošne krize v naši državi, z znanjem nemščine lahko lažje poiskali zaposlitev v sosednji Avstriji.

Tečaj je po uvodnih testiranjih potekal v štirih skupinah: dve skupini začetnega in dve skupini nadaljevalnega tečaja. Vodila sta ga učitelja nemškega jezika Igor Smodič in Renata Ropoša Januš. Tečaj je uspešno zaključilo 39 udeležencev, ki so na koncu prejeli potrdila.

Hkrati se je OŠ Grad v drugi polovici letošnjega šolskega leta odločila še za tako imenovane obvrčevske dejavnosti. Te so vključevale zgodnje poučevanje nemškega jezika, pravljичne urice in športne aktivnosti. Vodili so jih učitelji Renata Ropoša Januš, Nino Gumilar in Miha Žalig. Na ta način se je želelo otroke in starše čim bolj navezati na domači kraj, saj otroci, ki obiskujejo Vrtec pri OŠ Grad, pozneje nadaljujejo šolanje tudi na domači šoli.

Nino Gumilar

Tečaj nemščine je med šolske klopi privabil tudi nekdanje učence OŠ Grad (foto: Arhiv OŠ Grad)

KO BOM VELIK, BOM...

Šola na področju tehnike in tehnologije na različne načine pomaga učencem pri njihovi poklicni orientaciji. V sodelovanju s šolsko svetovalno službo izvajamo skozi šolsko leto različne aktivnosti pri pouku in v okviru tehniških dni. Učencem želimo predstaviti predvsem poklice, v katerih primanjkuje kadra že danes in po katerih bo povpraševanje tudi v prihodnje. Tako smo v letošnjem šolskem letu skupaj z učenci OŠ Kuzma obiskali podjetje Arcont d. d. in Pomladni sejem v Gornji Radgoni.

Udeležili smo se tudi Razstave poklicev na OŠ III v Murski Soboti, kjer so delodajalci in srednje šole predstavili poklice, kot so: avtoserviser, mizar, strojni tehnik, mehatronik - operater in gastronom - kuhar. Z učenci izbirne-

ga predmeta obdelava kovin smo spoznavali poklice s področja kovinarstva, in sicer v delavnicah Umetno kovaštvo, Drago Celec s.p., Večeslavci 14a in RSP obdelava kovin, Stanislav Recek s. p., Fikšinci 30.

Karel Šalamon

Pri izbirnem predmetu obdelava kovin zna biti zanimivo
(foto: K. Šalamon)

Bili smo zelo radovedni pri spoznavanju nekaterih poklicev
(foto: K. Šalamon)

LITERARNI DOSEŽKI

Anja Zdravec je zelo senzibilna oseba. Čuti z ljudmi in stvarmi, ki jo obdajajo, zelo dobro zna poslušati in slišano tudi zapisati. Pa ne le kot »golo« resnico, o, ne ... Verjamem, da bomo zanjo še slišali ...

Letos je namreč za Društvo slepih in slabovidnih priredila zgodbo o možu, ki ... in osvojila državno nagrado. Nato je njeno spretno pero zgodbo zložilo še v verze. Pesem je dobila mednarodno nagrado društva Pranger.

Zelo ponosni smo bili v tem šolskem letu tudi na Maria Pezer, ki je sicer že pravi »mali« raziskovalec, ki za vsako trditev zahteva znanstveno razlago, a ... Pod pritiski umetnostnih besedil in ... sitne učiteljice, je včasih vseeno klonil.

MOŽ S FOTOGRAFIJO

Anja Zdravec, 9. razred

Mož!

45 let, 180 cm, 60 kg ...

Velike oči, štrleče obrvi,

žalostno povešenih ust v daljavo strmi ...

Temni, skuštrani lasje,

pletena kapa s cofom jih pokriva vse dni ...

Raztrgane delavske hlače.

Flanelasta srajca mu pokriva kosti,

marsikatera zaplata zanjo skrbi ...

Od hrane iz smetnjakov

in vode iz potokov živi.

Vse dni ...

V žepu peščena ura in fotografija,

bogastvo, ki mu daje moči.

Da preživi ...

Čuva ju kot svoje oči,

z njima zaspi,

spomine na lepše dni budi ...

A neke noči

pijan mladenič vanj se zastrmi.

Srepe, stisnjene oči,

dolgi, mastni lasje in pesti ...

Mož na tleh obleži,

še kontejner s smetmi po tleh zgrmi.

Ura na tleh v kosce se razleti,

fotografija v kanalizaciji obleži.

Vse to nič vredno ni ...

Ko mož se prebudi,

ugotovi, da njegove ljube mame več ni ...

vse njegovo bogastvo je preč,

tudi ure iz otroštva ni več ...

Ostalo mu je le strto srce.

Zdaj žalost ga pesti in mu pobira moči.

Končno objame ga smrt!

Zdaj ob polni luni opominja ljudi,

da denar in bogastvo nič vredno ni,

le ljubezen in spomini naj družijo nas vse dni!

POLITIKA NAŠE DRUŽINE

(kako pomagamo, sodelujemo in ustvarjamo v naši družini)

Sem drugi otrok manjše družine pri Gradu. Naša družina je ... taka, kot vsaka druga!

Starši pridno delajo in naju z bratom podpirajo, midva pa ... Jim otežujeva življenje?

Jaz sem starše presenetil že s svojim prihodom na svet. Ker sem »prišel« malo pozno, mi je bilo omogočeno, da nagajam bratu, ki se uči, ali mami pri vsakdanjih gospodinjskih opravilih. Ves čas me je namreč

v svojih krempljih držal dolgčas. Zato nisem mogel ali znal biti tiho.

Vse pa se je spremenilo, ko je brat dobil nov računalnik, meni pa so dodelili starega. Problem je bil le v tem, da sta bila oba računalnika v njegovi sobi. Tako sva se vsak dan, jaz, mali bratec, ki ima preveč prostega časa, in moj veliki brat, kateremu se brez mamine pomoči ni dalo kaj preveč učiti, med sabo streljala. Če ne z besedami, pa s pomočjo računalnika. Bratu sem zameril, da ima računalnik rajši kot mene. Računalnik je namreč ves njegov svet, z njim se ukvarja tudi poklicno, saj je oblikovalec spletnih strani. Tako sva ves čas v vojni. Glavna fronta pa seveda poteka med internetom in »Pojdi se učiti, Mario!« Moj »sovražnik«, kateremu zvesto kljubujem, je namreč mama.

Sicer pa moram priznati, da starši lepo skrbijo zame in se zelo trudijo, da bi z bratom čim boljše in lepše živela. Seveda kdaj pa kdaj pride do sporov. To so taki, politični spori, ko kdo preti z referendumom, a se na koncu ne zgodi nič. Taki spori so obvezni pred vsemi pisnimi ocenjevanji, ko me mama s silo desetih vragov skuša zvleči od računalnika. Takrat vse moči vložim v to, da bi si čim več zapomnil v šoli, a ...

Nekaj podobnega se dogaja tudi pred tekmovanji. Takrat mi grozi z odvzemom računalnika, a vem, da se to ne bo zgodilo, saj ima premehko srce. Zavedam se, da jo skrbi zame, a kaj ko si ne morem pomagati. Brat pa ... V hiši ima diplomatsko imuniteto, kar pomeni, da se najinemu vročemu pogovoru lahko le smeji. Oče pa ... Modro molči! Najhujše je seveda zvečer. Takrat pride do bitke titanov. Oče že nekaj časa gleda tekmo ali spremlja politično dogajanje. Nenadoma od nekod privihra mama in si skuša pridobiti pravice do daljinca ... Medtem, ko se onadva kregata, se jaz s prijatelji zabavam na računalniku. In imam svoj mir!

Mario Pezer, 9. r.

KAKO JE BITI ČLOVEK V VESOLJU?

Učenci od 5. do 9. razreda smo v okviru tehniškega dne obiskali Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT) v Vitanju. Spoznavali smo življenje in delo dveh pomembnih Slovencev, Hermana Potočnika in dr. Antona Mavretiča.

Herman Potočnik sodi med pionirje vesoljske arhitekture in je s svojo knjigo Problem vožnje po vesolju leta 1928 reševal ključne probleme bivanja v vesolju. Ponudil je vrsto tehnoloških rešitev za preživetje človeka v orbiti. Dr. Anton Mavretič je med drugim zasnoval inštrument za merjenje solarne plazme za vesoljski program Voyager. Voyager 1 je prvi izdelek človeka, ki je zapustil naše osončje.

Ob razstavi originalnih pripomočkov, ki jih uporabljajo kozmonavti, smo si ogledali še dokumentarni film o

astronavtki Suniti Williams, ki ima po materi slovenske korenine in je že dvakrat potovala po vesolju.

Karel Šalamon

V KSEVT-u Vitanje smo se spremenili v prave astronave (foto: K. Šalamon)

ŠOLA V NARAVI

Učenci 2. in 3. razreda smo pet dni, od 5. do 9. maja 2014, preživeli v domu Škorpiljon. Dom leži na slemenu Kozjaka, nad dolino Drave, na nadmorski višini 725 m in stoji na mestu nekdanje obmejne vojaške stražnice. Dom leži med samotnimi kmetijami, obdan z gozdovi in travniki, z lepim razgledom na obmejno gričevje avstrijske štajerske, graško kotlino in dvatisočake v Koralpah. Je primerno izhodišče za krajše ali daljše izlete v okolico (Žavcarjev vrh, Sv. Križ, Sv. Duh na Ostrem vrhu...), v sosednje doline na Kozjaku ali pa v Dravsko dolino. Ob domu je osvetljeno asfaltirano športno igrišče (odbojka, mali nogomet, hokej) s tribuno, igrišče za badminton, 2 mizi za namizni tenis in prostor za šotorjenje, kjer skupine preživljajo očarljive večere ob tabornem ognju. Posebnost doma so lastni hlev, islandski konji in urejeno jahališče. Udeleženci šole v naravi imajo tako možnost v programu izbrati tudi jahanje.

Naši učenci so pod vodstvom izkušenih mentorjev preživeli dneve v naravi in v raziskovanju le-te. Spoznavali smo gozd z vsemi čutili in se poskusili v postavljanju bivakov. Ob bistrem potočku smo opazovali bogato življenje v čisti vodi. Ker leži dom na meji z Avstrijo, smo se podali po poti, ki je bila v času skupne države močno varovana in zastražena. Poskusili smo se v orientaciji, lokostrelstvu in ustvarjanju v naravi. Tudi vremenu smo posvetili nekaj našega časa in izdelali vetrovko, s katero smo ugotavljali smer vetra. Seveda pa smo se povzpeli tudi na bližnji Žavcarjev vrh, 915 metrov visok vrh v pogorju Kozjaka. Učenci so izkoristili možnost jahanja in to kar dvakrat. Seveda so morali pred jahanjem konje najprej počesati. Prosti čas smo preživljali na igrišču med druženjem in igro z otroki in mladostniki s posebnimi potrebami, ki so prišli v dom z Dolenjske. Tudi ob večerih nam ni bil dolgčas, saj smo si jih popestrili s kvizom, tabornim ognjem, igro pictionary in zabavnim večerom.

Cilji šole v naravi niso samo izobraževalni, ampak tudi vzgojni. Čas, preživet v skupini, je priložnost za socializacijo posameznika in skupine, navajanje na samostojnost, spodbujanje sproščenosti, prijateljstva in medsebojne pomoči. In vse to nam je v tednu, ki smo ga preživeli skupaj, tudi uspelo.

Metka Recek, učiteljica 3. razreda

Učenci 5. razreda z učiteljicama pred domom Škorpipjon

IZ ZEMLJE

Glina, usedlina davnih časov, je sredstvo, preko katerega se na OŠ Grad iz leta v leto domišljija spreminja v realnost. Ekipa mladih lončarjev je celo šolsko leto uspešno osvajala veščine lončarstva, tako da smo svoje znanje in izkušnje lahko ponovno prenesli dijakom Srednje šole za oblikovanje in fotografijo iz Ljubljane, ki so bili pri nas v šoli v naravi v mesecu septembru in maju.

Po odmevni razstavi Črno, ki je bila postavljena v Lednarjevi usnjarni, so dijaki tokrat ustvarjali in razstavili na temo Iz Zemlje.

Po besedah prof. Damijana Kracine iz zemlje zrastejo rastline in nastanejo pokrajine. Zemlja definira ljudi, ki na njej živijo, s tem pa so povezane navade, običaji, tradicija in njihove življenjske zgodbe. Z zemljo so povezane obrti, stroji, arhitektura in kulturna krajina. Iz zemlje dobesečno zrastejo najrazličnejše oblike - od preprostih vzor-

Tradicija lončarstva na OŠ Grad se nadaljuje iz roda v rod (foto: K. Šalamon)

Dijaki pri lončarskem vretenu (foto: K. Šalamon)

cev do kompleksnih geometrijskih struktur in organskih oblik. Raznolikost oblik lahko opazujemo s prostim očesom, teleskopom ali mikroskopom. Vse to lahko opazujemo, prerišemo, preslikamo, zapišemo, dokumentiramo ali poustvarimo in preoblikujemo.

Dijaki so se pri lončarskem vretenu dobesedno spoprijeli z zemljo - glino, poleg tega so razvijali lastne zamisli in jih s čopičem, svinčnikom, fotoaparatom ter videokamero prenesli v avtorsko knjigo, sliko, fotografijo, skulpturo ali videoinstalacijo.

Karel Šalamon

DAN ODPRTIH VRAT OŠ GRAD

»Beseda kot trenutek. Leto kot knjiga. Trenutki šolskega leta so se povezali v čudovito zgodbo.« (prirejeno po: založba Rokus)

V petek, 6. junija 2014, je OŠ Grad odprla svoja vrata za obiskovalce. Šolsko leto se je počasi iztekalo v počitnice in v ta namen je OŠ Grad organizirala dan odprtih vrat. Dan je bil v prvi vrsti namenjen bližajočemu se uspešnemu zaključku šolskega leta, v drugi vrsti pa druženju in dobri volji. Dogodek je privabil veliko število obiskovalcev, ki so imeli poleg ogleda šole tudi možnost prisostvovanja pri pouku in dejavnostih.

V sklopu medsebojnega sodelovanja se je dneva odprtih vrat udeležila tudi OŠ Mursko Središče iz Hrvaške, za katero smo pripravili poseben program (vožnja z vlakom, ogled Doživljajskega parka Vulkanija in gradu Grad na Goričkem) ter g. Helmund Sampt, župan občine Neuhaus in član deželnega parlamenta v Eisenstadtu, z namenom medsebojnega sodelovanja šol v prihodnje.

Sledile so različne dejavnosti. Na šolskem dvorišču je GZ Občine Grad prikazala najsodobnejšo gasilsko opremo in gašenje požara. Ob zaključku projekta »Popestrimo šolo« je šolsko avlo popestrila razstava fotografij in izdelkov. Po razstavi so nas popeljale vse aktivnosti projekta. Obiskovalci so lahko ob lončarski peči občudovali delo spretnih in pridnih rok rokodelcev. V goste smo privabili tudi kuharja Fredija, ki se je izkazal v oddaji Gostilna išče šefa.

V telovadnici šole se je odvijal kulturni program, ki so ga pripravili učenci, učitelji in ostali strokovni sodelavci OŠ Grad. Rdeča nit je bila zaključna prireditev s podelitvijo priznanj najboljšim učencem. Ravnatelj Viktor Navotnik je nagovoril vse prisotne ter podelil nagrade in priznanja za dosežke najboljšim učencem.

Sledilo je druženje ob lončarski peči in pogostitev. Med sproščenim klepetom pod jasnim nebom so obiskovalci okušali dobrote, ki jih je pripravil kuhar Fredi ter številne slaščice, ki so jih spekle mamice graških osnovnošolcev.

Sanja Mihalič

Mladinski pevski zbor OŠ Grad ne manjka na nobeni prireditvi (foto: Foto Tone)

OBISK UČENCEV OŠ MURSKO SREDIŠČE

Naša šola učencem med izbirnimi predmeti nudi tudi pouk hrvaščine. Letos smo ga obiskovali učenci 7. in 8. razreda. Da bi jezik naših sosedov slišali še »v živo«, smo za sodelovanje zaprosili osnovno šolo iz Murskega Središča. V lanskem šolskem letu smo se mi odpravili k njim, letos pa so nam obisk vrnil.

Napetost pred obiskom se je ves čas stopnjevala, saj smo se hoteli na sprejem čim bolje pripraviti. Prisrčen sprejem sta našim gostom najprej pripravila podžupan Občine Grad, gospod Jože Sever in gospa Danijela Krpič.

Ob lončarski peči je bilo veselo (foto: Foto Tone)

Učiteljica nam je pred prihodom gostov razdelila naloge, predstavili smo jim nekaj zanimivosti o šoli, o duhcu, ki se je iz grajskega poslopja preselil na našo šolo, pa o Kaču in njegovi mlaki ... Nato so se nam učenci iz Murskega Središča pridružili še pri uri slovenščine, kjer smo se pogovarjali o razlikah med našim in njihovim pravopisom. Mika nas, da bi sprejeli njihovo pravilo, ki pravi: »Piši, kao što govoriš!«

Po uri slovenščine smo si ogledali Vulkanijo, nad katero so bili navdušeni. Sledila je panoramska vožnja z vlakcem ter ogled gradu.

Obisk so naši gostje zaključili ob lončarski peči, kjer je stekel med nami zaupni pogovor, ki sta ga na silo prekinili njihova gospa ravnateljica in naša učiteljica Marija Štesl.

Učenke in učenec IP hrvaščina

POSTALI SMO »SIMBIOZA ŠOLA«

V šolskem letu 2013/14 se je OŠ Grad vključila v projekt SIMBIOZA. Vseslovenska akcija Simbioza razvija model računalniških delavnic za starejše, kjer se le-ti učijo od mladih in v enem oziroma dveh tednih spoznajo osnove uporabe računalnika.

Zanimanje s strani starejših in mladih je bilo precejšnje. Tako smo v mesecu oktobru izvedli prvo delavnico in meseca aprila 2014 drugo računalniško delavnico za starejše. Mentor, ki je delavnice izvajal, je bil učitelj računalništva Tomislav Korošec, pomagali pa so mu še ostali sodelavci na šoli: Nino Gumilar, Darja Kuronja in Melita Kosednar. Delavnice so bile brezplačne in so temeljile na medgeneracijskem sodelovanju in prenosu znanja z mladih na starejše. Vse šole (vseh je bilo čez 400, naziv je dobilo le 40 osnovnih šol), ki so dvakrat izvedle izobraževanje v šolskem letu 2013/14, so v mesecu juniju od Zavoda za medgeneracijsko sodelovanje Simbioza Genesis Ljubljana prejele naziv »Simbioza šola.« Med slednje spada tudi naša šola. OŠ Grad je ponovno dokazala, da se zaveda pomembnosti prenosa znanja s starejših na mlade.

Nino Gumilar

Ko mladi učijo starejše (foto: arhiv OŠ Grad)

Prejem naziva »Simbioza šola« na Škofjski gimnaziji v Ljubljani (foto: arhiv OŠ Grad)

ŠOLA, SONCE IN MORJE

Učenci 5. A razreda smo se drugi teden v juniju z učiteljico Urško Golob Virag in učiteljem Mihom Žaligom odpravili v šolo v naravi. Bili smo v Dijaškem domu SŠ Izola. Pot do tja je bila dolga in neučakani smo pričakovali prvi pogled na morje. Že prvi dan smo okusili slano morsko vodo in tudi nekatere »zbadljive« morske trave. Spoznavali smo morsko obalo in njene prebivalce. Še posebej zanimivi so bili majhni rakci, ki so si nas hodili ogledovat na plažo. Po napornem plavanju smo moč in energijo pridobili z okusno hrano in prijaznim osebjem doma. Med seboj smo se veliko družili, pogovarjali in spoznavali svoje sošolce malo drugače.

Z ladjico do Pirana (foto: Urška Golob V.)

Da pa ne bi bilo vse samo zabava, smo pridobivali tudi znanje o življenju ob morju iz naših delovnih zvezkov. Jutranja telovadba nam je prišla prav, saj je zajtrk po njej še posebej dobro teknil. Morsko dno smo si imeli priložnost ogledati tudi na ladji s steklenim dnom. Potapljač nam je podrobneje prikazal morsko kumaro, morskega ježa in morskega pajka. Spoznali smo tudi gojišče školjk.

Pa na svoje domače nismo pozabili, saj smo v Piranu za njih kupili veliko spominkov ter se posladkali z dobrim sladoledom. In tako je prišel petek, veliki dan, ko smo pokazali, kaj smo se naučili. Čeprav nam je bilo lepo, smo vsi z velikim veseljem pričakovali odhod proti domu, kjer so nas z odprtim naročjem pričakovali naši starši.

Učiteljica Urška Golob Virag in Miha Žalig

POPESTRIMO ŠOLO SE ZAKLJUČUJE

Projekt »Popestrimo šolo« (nadalje POŠ), v katerega je bila OŠ Grad vključena že tretje šolsko leto, se z letošnjim letom najverjetneje zaključuje. V treh šolskih letih je v projektu sodelovalo preko 160 otrok, ki so se vključevali v določene podaktivnosti, ki pa so bile za vse brezplačne. Hkrati je na projektu dobilo novo zaposlitev v treh šolskih letih tudi pet učiteljev.

Od meseca aprila naprej so učenci tudi v okviru projekta POŠ bili zelo aktivni na raznih področjih. Učenki Zarja Škaper in Špela Cör sta na literarnem natečaju »Bodi pisatelj«, ki ga je razpisal Pionirski dom v Ljubljani, usvojili pomembno nagrado – posebno omembo za svoja literarna spisa, obenem pa sta se meseca aprila udeležili tudi slavnostne podelitve na Kongresnem trgu v Ljubljani.

Prav tako pomembno nagrado so usvojili učenci 5. razreda, ki so preko razpisa ONINO.DE posneli zgodbo v nemškem jeziku »Oma Adele und Puck«. S tem kratko igranim filmčkom so dosegli prvo mesto in dobili materialno nagrado – daljinske glasovalne aparate za interaktivno tablo.

V začetku maja so učenci aktivno sodelovali tudi v projektu Evropska vas, ki se je odvijal na Trgu kulture v Murski Soboti. Izdelovali so izdelke za stojnico in pripravili odličen nastop za predstavitev države Litve. Pestro in zanimivo dogajanje pa se je v okviru projekta POŠ na OŠ Grad dogajalo na začetku letošnjih poletnih počitnic: učenci so s pomočjo zeliščarja Lovra Vehovarja spoznavali zelišča, v šolskem parku pred šolo so zasadili zeliščni vrt, s pomočjo zgodb in legend so spoznavali zaklade po »Graščakovi poti«, na lončarskem vretenu so izdelovali vaze in posode iz gline ...

Počitniške dejavnosti smo zaključili še z gledališko predstavo na prostem, ko smo si skupaj z gledališčniki skuhal »mineštralo sreče«, ki nas bo spremljala celo poletje in nam ne bo niti malo dolgčas.

Kljub pozitivnim novicam, ki smo jih dobili na tiskovni konferenci v Mariboru, da bi se naj projekt nadaljeval še v prihodnjem šolskem letu, doslej razpisa še ni bilo. Učenci, ki so se radi vključevali v podaktivnosti, so zaradi tega precej razočarani, saj se jim tako marsikaj ne bo več dalo ponuditi zastonj. Naj spomnimo, da je projekt bil sofinanciran s strani našega Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter delno tudi s strani Evropske unije, upravljal pa ga je Javni sklad za razvoj kadrov in štipendije. Šola je tako učencem nudila bogato paleto brezplačnih aktivnosti: od brezplačne učne pomoči, dela z nadarjenimi učenci, dela z romskimi učenci, ustvarjalnih delavnic, taborov, obiskov raznih ustanov, izletov in podobno. Ne glede

IZ ŠOLE, VRTCA

na manj spodbudno stanje, upajmo, da bo v jeseni naša šola še naprej »popestrimo šola«.

Nino Gumilar

Pred šolo je zrasel zeliščni vrt (foto: N. Gumilar)

MINEŠTRALALA SKUHANA PRI OLIJU

OŠ Grad je v okviru projekta »Popestrimo šola« skupaj v sodelovanju z Občino Grad in ZUKD Grad v času poletnih počitnic organizirala brezplačno predstavo za otroke. Izkoristiti lepo sončno vreme in urejen prostor pred Doživljajskim parkom Vulkanija, predvsem pa privabiti čim več obiskovalcev na plan so bili poglavitni razlogi, da se je predstava odigrala na prostem na »trgu« pred Vulkanijo. Predstavo je odigralo gledališče KU-KUC iz Lendave, ki so nam skozi zabavni dialog in glasbo hoteli sporočiti, da ni razloga za nesrečo ali žalost. Igralki sta s pomočjo gledalcev – mlajših in odraslih skuhati odlično »mineštralalo sreče«, ki smo jo lahko odnesli celo domov. Pomembno je samo to, da jo imamo vedno s sabo in jo ob pravem trenutku lahko stresemo iz rokava.

Nino Gumilar

Gledalci so kuhali mineštro sreče ali »mineštralalo« ob Oliju (foto: N. Gumilar)

DOGODKI V VRTCU

Predšolski maturanti

Kot vsako leto tudi letos iz vrtca odhajajo otroci v šolske klopi. Za otroke je to spet prelomnica v njihovem mladem življenju. Ob odhodu so se poslovili od vrtca s programom, prejeli so vsa potrdila, pohvale, diplome. S starši so se podali na pohod do gradu in preživeli lep popoldan. Tako sta dipl. vzgojiteljica Klaudija Klement in pomočnica Tanja Hajdinjak poslale v šolske klopi še eno generacijo šolarjev. Iz vrtca jim želimo obilo šolskih uspehov.

Otroci odhajajo v šolske klopi

Veseli tobogan na Puconski šoli

Vsako leto bolj sodelujemo z Občino Grad in ZUKD Grad. Več si ne moremo predstavljati našega dela in pestro ponudbo, ki nam jo omogočajo s prevozi vlaka. Tako smo letos kar trikrat odpotovali z njim in si popestrili program. V mesecu maju smo se popeljali v Puconce in si ogledali prireditev Veseli tobogan. Dijaki Ljutomerske gimnazije, smer predšolska vzgoja so pripravili prireditev, katero so otroci z zanimanjem spremljali.

Otroci zelo radi potujejo z vlakom

Na predstavi Veseli tobogan

Uspešno opravljen projekt Dnevnik potovanj

S projektom smo se predstavili že v prejšnji izdaji. Lahko se pohvalimo, da smo projekt zaključili zelo uspešno. Zasluga gre tako otrokom kot staršem, ki so v projektu sodelovali. Tako je vrtec preko projekta pridobil pet poganjalčkov, vsak otrok je dobil v trajno last odsevni brezrokavnik. Med vsemi vrtci, ki so sodelovali v projektu, smo bili izbrani prav mi za snemanje projekta v oddaji Mura Raba na TV AS.

Tudi rdeči križ Slovenije nas je obiskal

Meseca junija nas je obiskal predstavnik rdečega križa iz Murske sobote. Gospod Filip Matko je otrokom na preprost način predstavil pomen rdečega križa in jim povedal zgodbo o medvedku Henriku.

Otroci so spoznali pomen Rdečega križa

V vrtcu smo tudi raziskovalci

Otroci starejše skupine pod okriljem vzg. Kladije Klement in Tanje Hajdinjak so raziskovali lastnosti vode in olja. Dejavnost je otroke zelo pritegnila, saj voda na otroke deluje pomirjujoče. Spoznali so veliko novega in se preizkusili v raziskovanju.

Raziskovanje vode je bilo zelo zanimivo

Veselim se obnove šole in vrtca

Preteklo šolsko leto smo v vrtcu zaključili zelo zadovoljni. Otrokom in staršem je bilo ponujeno veliko raznovrstnih dejavnosti, v katere so lahko vključili otroke. Tako smo izvajali: bralno značko v starejši skupini, tečaj nemškega

jezika v starejši skupini, abonmajske predstave, večkrat smo si ogledali Vulkanijo, se peljali z vlakom v Bodonice in Puconce, priredili bralni popoldan, starši so zaigrali predstavo za otroke, otroci so obiskali zobozdravnika, spoznavali so preventivo zobne higiene, imeli so tudi popoldansko razgibavanje pod vodstvom učitelja športne vzgoje. Sedaj pa se veselimo obnove zgradbe. V vrtcu bomo pridobili direkten izhod iz igralnice, bolj svetlo in prijazno igralnico. Posebej ponosni smo na tretji oddelek, ki se bo odprl v jeseni. Vsem novincem že vnaprej želimo prijetno počutje v hramu otroškega živčava.

Vzgojiteljica Irena Hüll

Fotografije: Tanja Hajdinjak in Kladija Gomboc

MEMORIAL IN KRESOVANJE

ŠD Vidonci smo 26. aprila priredili že tradicionalni Memorialni turnir v malem nogometu skupaj s kresovanjem. Turnirja so se udeležile ekipe: Markgrafneusiedl Wien, Otto Wagner Spital Wien, Degrada, Otovci, Kovačevci in domača ekipa, sestavljena iz članov, veteranov in gasilcev. Zmaga na turnirju je pripadla ekipi Degrada, saj so v finalu premagali ekipo KMN Kovačevci z rezultatom 4 : 1. Sam turnir je potekal v športnem in prijateljskem duhu. Prikazan je bil dober nogomet, saj je na turnirju igralo kar nekaj vrhunskih posameznikov. Prizvok mednarodnosti sta turnirju dodali prijateljski ekipi z Dunaja, s katerima že več let uspešno sodelujemo.

Zahvaljujemo se vsem ekipam za udeležbo na turnirju in jih hkrati že pozivamo na novo druženje čez leto dni. Po končanem turnirju smo prižgali kres v počastitev praznika dela in se zabavali ob dobri hrani in pijači pozno v noč.

Mitja Sapač

Zmagovalci turnirja (foto: ŠD Vidonci)

13. POHOD PO MOTOVILCIH

Društvo za rekreacijo in sprostitve »Peški« iz Motovilcev je v nedeljo, 27. aprila 2014, že trinajstič organiziralo pohod po Motovilcih. Vreme je bilo kot naročeno, sončno in ravno pravšnje za sprehod v naravi. Pohoda se je udeležilo presenetljivo 127 pohodnikov.

Dolžina proge je bila okrog 10 kilometrov. Pohodniki so si lahko odpočili na dveh vmesnih postajališčih, med drugim tudi v vaški brunarici pri Sukiču, katera je bila postavljena ravno za ta namen, krajšemu počitku vseh mimoidočih sprehajalcev.

Pohodniki so se okrepčali z raznimi prigrizki in pijačo ter nadaljevali svojo pot do naslednje postaje na Cmorovem bregu, nato pa v gasilski dom, kjer se je druženje odvijalo v pozne popoldanske ure.

Tatjana Grah

Pohodniki so si odpočili v vaški brunarici (foto: DRS Peški)

POSTAVITEV MLAJA IN KRESOVANJE

Tudi letos so se fantje in moške zbrali 30. aprila v večernih urah. Zapeljali so se do gozda in se podali ponovnim dogodivščinam naproti. Posekali so dva mlaja katera so zapeljali na tradicionalna mesta. S prvim so se napotili do vaško gasilskega doma, ga ogulili in okrasili. Zatem so ga postavili, ki sedaj krasi okolico gasilskega doma. Po končani postavitvi je za okrepitev poskrbel Papirnica in kavarna Zlata bar. Zatem so pot nadaljevali. Pred ciljem so bili postreženi še z eno postojanko. In ko se je dan že močno prevešal v noč in je noč dobila svojo moč, smo prispeli do gostilne Forjanič po domače k »Pütare«, kjer so postavili še ta drugi mlaj. Ob koncu nas je čakala še pogostitev v gostilni kot vsako leto. Ob dobri pijači in jedi ter seveda prijateljih smo se povsili pozno v noč ter tako vstopili v praznik dela. Že na ta večer smo ga proslavili. Praznovanje le tega pa smo nadaljevali 1. maja v večernih urah na igrišču na Dolnjih Slavečih, kjer smo ob zvokih glasbe, ob pijači in jedi, predvsem pa v

dobri družbi prijateljev zakurili še kres, ki je krasi našo noč. Zbralo se je okrog osemdeset ljudi, kateri smo ta dan zaključili z nasmehom na licu in tako prikorakali čez 1. maj - praznik dela.

Mateja Knap

Postavitev mlaja (foto: M. Knap)

VAŠKI PIKNIK V KRUPLIVNIKU

Na predvečer praznika dela občudujemo in opazujemo mlaje, katere postavijo vaščani v svojih vaseh. Tudi letos smo vaščani Kruplivnika imeli priložnost v svoji vasi opazovati dva mlaja. Začelo se je s postavitvijo pri okrepčevalnici Pri belem križu, kjer smo vaščani in vaščanke sodelovali pri pripravi in okraševanju obeh mlajev. S skupnimi močmi so ga moške le uspeli postaviti. Sledila je topla malica, ki je zadišala iz kuhinje naših pridnih gostincev, da so si naši moške nabrali dovolj moči še za prevoz mlaja do vaško-gasilskega doma. Pri tem nam je zopet priskočil na pomoč Daniel Smodiš s svojo kočijo. Ko so moške uspešno opravili s postavitvijo mlaja še pri vaško-gasilskem domu, je sledil vaški piknik, kjer smo se vaščani okrepčali z dobrotami z žara.

Tadeja Rajbar

Postavljanje mlaja pri gostilni Pri Belem križu (foto: T. Rajbar)

POSTAVITEV MLAJA V RADOVCIH

Dediščina življenjskih šeg in navad se je v naših krajih zelo dobro ohranila, zato smo tudi letos, kot že mnogo let prej, vaščani in vaščanke Radovec, večer pred 1. majem postavili mlaj pri gasilskem domu v Radovcih. Temu je sledilo druženje ob dobri jedi in pijači.

Mateja Sever

Postavljanje mlaja ob gasilskem domu v Radovcih (foto: Jože Sever)

MLAJ NA RADOVSKEM IGRIŠČU

Člani Športnega društva Radovci smo ob praznovanju praznika dela – 1. maja organizirali postavitve mlaja ob športnem igrišču v Radovcih. Po končani postavitvi se je druženje nadaljevalo ob kresovanju pozno v noč. Letošnja postavitve mlaja ob športnem igrišču je bila prvič, saj smo želeli vsaj malo obeležiti delo in trud, ki smo ga vložili pri ponovni oživitvi športnega centra. Praznik dela je praznik vseh delovnih ljudi in se ga ne sme pozabiti, zato bomo vsako leto ponovno obujali to dogajanje.

Marjan Ficko

Ob radovskem igrišču smo prvič postavili mlaj (foto: M. Ficko)

NABIRALNA AKCIJA

Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Slaveči se je v spomladanskih mesecih odločilo za nabiralno akcijo odpadnega železa. Nabiralno akcijo smo izvajali za prvomajске praznike. Akcije smo se lotili po skupinah. Ob zelo uspešno izvedeni akciji se predvsem moramo zahvaliti vsem vam, ki ste pri tem sodelovali. PGD Dolnji Slaveči izreka iskreno zahvalo vsem vaščankam in vaščanom, saj se je z akcijo zbralo kar 18 ton odpadnega železa in čez 300 kg odpadnih akumulatorjev. Z nabirko smo naredili veliko dobrega za naše okolje in hkrati finančno pripomogli domačim gasilcem. Sredstva bomo namenili za nabavo zaščitne in reševalne opreme ter s tem povečali operativno sposobnost. Za vaše sodelovanje se vam še enkrat zahvaljujemo in v upanju, da bomo tako sodelovali tudi prihodnjo pomlad, pozdravljamo z gasilskim pozdravom »Na pomoč«.

Mateja Knap

Ena od skupin uspešne nabiralne akcije (foto: Stanko Recek)

TEKMOVANJE V KUHANJU BOGRAČA

Društvo za šport, kulturo in turizem »Lukaj« Motovilci je 3. maja 2014 organiziralo 1. tekmovanje v kuhanju motovilskega bograča, katerega se je udeležilo 10 tekmovalnih ekip. Kuhanje je potekalo v podobnih 10–15 litrskih kotlih, ki jih je priskrbelo društvo, prav tako je vsaka ekipa dobila 3 kg mesa (1 kg svinjskega mesa, 1 kg govejega mesa in 1 kg divjačine), čebulo, krompir in kruh, za vse ostale dodatke (začimbe, pribor za kuhanje bograča ipd.) so morale ekipe poskrbeti same.

Prav posebno smo bili veseli naših gostov, bivših tekmovalcev oddaje Gostilna išče šefa, Fredija, Lidije in Irene, ki so ocenjevali celotno pripravo in kuhanje bograča ter ne nazadnje določili zmagovalno ekipo tekmovanja. Ocenjevanje bograča je zajemalo pet kategorij, in sicer: barvo, aromo, gostoto in okus bograča ter sam potek kuhanja. Najboljši bograč je skuhala ekipa »Tašča z zetoma«, drugo mesto je zasedla ekipa »Vas Dolič« in tretje ekipa

DOGAJALO SE JE...

»4ženske.com«. Vse tekmovalne ekipe so prejele priznanje za sodelovanje, najboljše tri pa denarne in praktične nagrade. In ker ni veselice brez golice, se je zvečer že prijalo zavrteti na plesišču z Mladimi gamsi, ki so nas zabavali in skrbeli za dober »žur« do poznih jutranjih ur. Ker je še dolgo po prireditvi dišalo po okusnem bograču in odlični zabavi, so bili tako organizatorji kot udeleženci prepričani, da je tovrstno tekmovaljevanje dobra popotnica za naslednja druženja – torej, vabljeni, naslednje leto bomo spet vrteli kuhalnice!

Katarina Kikec

Predstavniki vasi Motovilci Silvo Hüll, žiranti Fredi, Irena in Lidija ter ekipa Doliča ob bograču (foto: Eva Kolbl)

ŠD VIDONCI NA BRIONIH

Tradicija v našem društvu je, da se vsako leto odpravimo na enodnevno oziroma dvodnevno potepanje po različnih krajih. Letos smo imeli veliko idej o izletu – Gorenjska, Budimpešta, Gardaland, Plitvička jezera in na koncu smo se odpravili v sosednjo Hrvaško, kjer smo uživali v lepota Istre – Brioni in Pula.

Na pot smo se odpravili v soboto, 10. maja, v zgodnjih jutranjih urah. Pot nas je vodila vse do Fažane, kjer smo se vkrcali na ladjo in se odpeljali na otok Veliki Brioni. Na otoku smo se popeljali s turističnim vlakom in občudovali lepote Brionov. Ogledali smo si tudi safari park, mediteranski vrt in stalno razstavo »Tito na Brionih«.

ŠD Vidonci na Brionih (foto: ŠD Vidonci)

Sledila je vožnja z ladjo nazaj v Fažano, kjer smo opravili kosilo. Vsi smo pričakovali, da nas bodo postregli z morskimi dobrotami. Vendar ni bilo tako, postregli so nas z njihovimi domačimi jedmi kot so fuži. Sledila je vožnja do Pule, kjer smo si ogledali znamenitosti tega mesta. Najbolj smo uživali ob pogledu na amfiteater. Seveda pa smo si vzeli tudi nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za posedanje ob morju in se okrepčali s pijačo. Sledila je vožnja do Portoroža, kjer smo opravili krajši postanek za sprehod po samem mestu. Domov smo se vrnili v poznih nočnih urah.

Vzdušje na izletu je bilo enkratno. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj so nas sončni žarki kar vabili, da bi se okopali v morju.

Melita Ficko Sapač

POHOD PO KOVAČEVCIH

Po zelo uspešnem lanskem prvič izvedenem pohodu po Kovačevcih, se je tudi letos Športno društvo Kovačevci odločilo, da pripravi Pohod po Kovačevcih.

Vreme nam na sam dan pohoda ni bilo ravno naklonjeno, saj se je kar nekajkrat vtilo z neba, ampak kljub temu se je pohoda udeležilo kar 98 pohodnikov od blizu in daleč. Prvič je bil pohod vključen tudi v izkaznico pohodnikov po Goriškem za leto 2014. Pot je pohodnike vodila po obronkih vasi Kovačevci. Ob tem jih je na dveh postojankah pričakalo manjše okrepčilo, na koncu pa topla malica. Prireditelj je dopolnila še tekma pionirjev Prosečka vas – Bodonci. Kljub dežju in bolj hladnemu vremenu se je druženje po pohodu nadaljevalo še v pozne popoldanske ure. Pohodniki, vidimo se naslednje leto.

Doris Troha

Pohodniki v Kovačevcih (foto: Darijan Fujs)

DRŽAVNO GASILSKO TEKMOVANJE

Lansko jesen so potekale kvalifikacije za državno gasilsko tekmovanje v vaji Matevža Havceta. Na državno tekmovanje se je z regijskega, ki je potekalo v Ljutomeru, uvrstilo tudi naše društvo, PGD Dolnji Slaveči in to z dvema ekipama. Z ekipo članov A in članov B. Obe ekipi sta zasedli

drugo mesto in si s tem pridobili vozovnici za državno, ki je potekalo 24. maja 2014 v Ormožu. Tekmovanje je za nami pustilo sladke in manj sladke spomine, a vse nam je prineslo nove izkušnje. Organizirali smo tudi avtobus, kjer so nas lahko spremljali vsi, ki so nas želeli spodbujati. V dobri družbi smo proslavili dan in seveda rezultate, ki smo jih dosegli. Člani A so si prisvojili srebrno značko Matevža Havceta, člani B pa so imeli malo manj sreče in so bili diskvalificirani, zato se niso mogli boriti za nikakršno značko. A kljub vsemu smo dan zavili v eno lepo celoto, kjer smo se veselili in družili ter delili znanja in mnenja ter si nabirali dodatne motivacije in energije za v bodoče. Z dvignjenimi glavami gremo naprej in strmimo lepo zastavljenim ciljem naproti. Gasilec lahko le še enkrat čestitamo, vsem ostalim prisotnim pa se zahvalimo za prisotnost in spodbudo na tekmovanju in skozi vse leto.

Mateja Knap

Ekipe PGD Dolnji Slaveči na tekmovanju v Ormožu (foto: Andrej Grah)

RAZSTAVA IZ ZEMLJE

V Lednarjevi usnjarni, ki je del Doživljajskega parka Vulkanija, smo 25. maja odprli novo razstavo z naslovom »Iz zemlje«. Razstavo so pripravili dijaki 3. letnika oddelka za oblikovanje uporabnih predmetov in oddelka za fotografijo SŠOF Ljubljana, ki so bili ponovno pri nas na Goričkem v šoli v naravi.

Šola v naravi je bila zasnovana tematsko in se je zaključila z razstavo v Lednarjevi usnjarni. Na razstavi so razstavljena dela dijakov, ki so nastala v letošnji šoli v naravi, razdeljena na več sklopov: videoinstalacija, fotoknjiga avtorja, slikarstvo, fotografije, slike, skulpture in foto-video dokument z delavnic. Izhodišče projekta je bila povezava z »zemljo«. Dijaki so se na lončarskem vretenu spoprijeli z zemljo (gline), poleg tega so razvili lastne zamisli in jih s čopičem, svinčnikom, fotoaparatom ter videokamero prenesli v avtorsko knjigo, sliko, fotografijo, skulpturo ali videoinstalacijo. Vse to smo si skupaj z dijaki, njihovimi mentorji, profesorji in obiskovalci ogledali na otvoritvi razstave. Razstavo so dijaki popestrili tudi z glasbeno

točko, obiskovalci pa so se lahko okrepčali z domačimi pogačami in pijačo.

Razstava »Iz zemlje«, ki je rezultat sodelovanja med Osnovno šolo Grad, Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani in Zavodom za upravljanje kulturne dediščine Grad, bo v Lednarjevi usnjarni na ogled vse do naslednjega maja.

Danijela Krpič

Na otvoritvi razstave v Lednarjevi usnjarni (foto: D. Krpič)

ZBIRANJE POMOČI ZA POPLAVLJENA OBMOČJA

Maja ste lahko v medijih zasledili prispevke o katastrofalnih poplavah v Srbiji, Bosni in Hercegovini ter na Hrvaškem. Vse humanitarne organizacije v Sloveniji so se odločile in začele zbirati pomoč za te države. Tudi člani in prostovoljci Krajevne organizacije Rdečega križa Grad smo se odločili, da pomagamo. Tako smo v ponedeljek, 26. maja 2014, v kulturni dvorani pri Gradu zbirali materialne stvari za prizadeta območja. Presenečeni in zadovoljni smo bili, da je toliko občanov bilo pripravljeno pomagati. Vse stvari smo zapakirali v škatle, stehtali in opremili z napisi o vsebini. Zbrali smo: 106 kg živil, 95 plastenk vode, 57 kg higienskih pripomočkov, 87 brisač, 163 kompletov

Članice KO RK Grad pri pakiranju materialnih stvari za prebivalce poplavljenih območij (foto: D. Krpič)

DOGAJALO SE JE...

posteljnine, 20 odej, 11 prešitih odej, 10 vzglavnikov, nekaj zaves, kuhinjskih krp, grelnih blazin in igrač. Za prevoz vseh stvari v skladišče v Mursko Soboto so poskrbeli gasilci z gasilskimi vozili. V imenu vseh prejemnikov pomoči se občanom Grada iskreno zahvaljujemo.

Darinka Bauer

POMOČ PRIZADETIM V POPLAVAH

V sodelovanju s Škofijsko Karitas Murska Sobota smo tudi sodelavke Župnijske Karitas Grad s humanitarno pomočjo ob poplavih v BiH in Srbiji zbirale prehranske artikle, čistila, pakete za osebno nego, pleničke za otroke ...

Presenetili so nas naši dobrosrčni župljani, ki so se tako številno odzvali našemu klicu na pomoč. Ob tej hudi katastrofi se je marsikatero oko zarosilo in srce omehčalo, verjetno iz tega razloga, ker tudi mi nikoli ne vemo, kdaj nas lahko zadane kakršna koli nesreča in bomo prav tako potrebni povratne pomoči.

V slogi je moč in to smo zopet dokazali. Vsem dobrotnikom priskrba hvala.

sodelavke Župnijske Karitas Grad

Tovornjak pomoči Slovenske Karitas za BiH in Srbijo
(foto: BoBo, vir: www.rtvslvo.si)

UPOKOJENCI NA JEZERSKEM

Nepozaben in v lepem spominu nam je ostal izlet na Jezersko v mesecu maju 2014. Vsem tistim, ki še niso bili na Gorenjskem, ali so ponovno želeli videti kraje, v katerih so delali v mladih letih, se je želja uresničila in še več. Bilo je vse lepše, seveda, saj sedaj niso bili obremenjeni z mislijo na delo. Bil je to brezskrben izlet s prečudovitim pogledom na Kamniško Savinjske Alpe med vožnjo proti Storžiču, do jezera Črnava, vznožja Grintovca, Kočne, do doline, kjer leži Jezersko. Z ogledi na Jezerskem in po kmečki malici na eni izmed številnih Jezerskih kmetij so nadaljevali vožnjo do srca Gorenjske, Kranja, se sprehodili po starem mestnem jedru z ogledom in nato nadaljevali pot do izliva reke Kokre v Savo. Pred poznim kosilom so se povzpeli na eno najlepših razglednih lokacij nad Kranjsko-Sorškim poljem, na Šmarjetno goro. Bil je to lep izlet

po prekrasni Gorenjski, posebno še, ker je izletnike vodila domačinka teh krajev, gospa Špela, ki je lahko opozorila na mnogo kaj, kar drugim ni vidno.

Kristina Marič

Voazi miru - na Jezerskem so upokoјenci uživali (foto: arhiv D. Hüll)

KRVODAJALSKA AKCIJA PRI GRADU

Krajevna organizacija Rdečega križa Grad je letos že četrtrič organizirala terensko krvodajalsko akcijo v osnovni šoli pri Gradu. Pri organizaciji te humanitarne akcije je sodelovala Osnovna šola Grad, kjer so zaposleni pripravili prostore, ki so bili potrebni, da je odzvem potekal nemoteno in pripravili malico za vse darovalce. Pri obveščanju nam je pomagala občina, ki je v informatorju obveščala občane in jih vabila, naj se udeležijo odvzema krvi v domačem kraju. Prav zaradi takšnega sodelovanja je bila tudi letošnja akcija izredno uspešna, saj se je odzvalo kar 71 občanov, ki so bili pripravljeni darovati svojo kri in s tem pomagati drugim. Letos je zbralo pogum in se prvič udeležilo odvzema 9 krajanov. Med krvodajalci je bilo tudi 5 takih, ki so darovali kri že 50-krat oziroma večkrat. Vsem darovalcem so izredno hvaležni vsi, ki to nujno življenjsko tekočino potrebujejo. Prav tako pa se tudi or-

Na krvodajalski akciji pri Gradu je Štefan Štraus prejel priznanje za 50-krat darovano kri (foto: arhiv OŠ Grad)

ganizatorji zahvaljujemo vsem, ki so se odzvali in se v tako velikem številu udeležili akcije. Tudi naslednje leto bomo poletno krvodajalsko akcijo poskušali organizirati v domačem kraju in verjamem, da nam bo uspelo pridobiti še kakšnega novega krvodajalca.

Darinka Bauer

KRVODAJALCI NA IZLETU

Krvodajalci iz občine Grad smo se zadnji dan v maju podali na izlet v Loško dolino. Lep pomladni dan je bil kot nalašč za obisk zelene doline, kjer smo videli Križno jamo ter najlepši grad na Slovenskem, grad Snežnik. Najprej smo se zapeljali do vhoda Križne jame, kamor nas je skozi gozdove spremljal pogled na porušena drevesa zaradi letošnjega žledu. Pred vstopom v jamo smo si vsi obuli »bataše« in po parih prejeli svetilke za jamo. Nato smo se v dveh skupinah odpravili v jamo, ki je znana po podzemnih jezerih in najdišču kosti jamskih medvedov. Po ogledu kapnikov in razstavljenih kosti jamskih medvedov smo se s čolnom zapeljali po podzemnem jezeru. Vrnili smo se po isti poti ob poslušanju žuborenja vode, ki teče skozi jamo. Po kosilu, kjer smo okusili tudi njihovo tipično zelenjavno juho, smo se odpravili na grad Snežnik. Ogledali smo si ga v dveh skupinah in bili navdušeni nad ohranjeno originalno opremo iz 19. stoletja. Očarala nas je tudi okolica gradu in pred gradom je nastala skupinska fotografija vseh udeležencev izleta. Na poti domov smo se ustavili še v vinski kleti Zlati grič pri Slovenskih Konjicah, kjer smo si ogledali klet, ob poslušanju legende okušali njihova vina in se nasitili z obaro v kruhovi skledi. V prijetnem vzdušju smo se poslovili z vinogradniškega griča in se dobre volje vrnili domov.

Danijela Krpič

Krvodajalci pred gradom Snežnik (foto: J. Prelec)

IZLET ČLANOV DRUŠTVA SKOURIŠ

Kot vsako leto so se člani Društva za razvoj in promocijo turizma Občine Grad »Skouriš« v začetku junija podali na izlet, ki je bil tehnično obarvan. Obiskali so hidroelektrarno Fala in bili najbolj navdušeni, da so bili 10 m pod gladino reke Drave. Obiskali so še vesoljski center v Vitanju, kjer so imeli možnost videti nekaj izdelkov in pripomočkov za bivanje astronautov v vesolju. Seveda brez dobrega kosila tudi ni šlo. Na poti proti domu je še sledila pokušina vina v kleti Ratek v Malem Brebrovniku ter obvezni sladoled v Radencih. Kot vsako leto so izletniki na koncu izleta sklenili, da se naslednje leto zopet odpravijo nekam v neznano.

Cvetka Ficko

Člani društva Skouriš

BINKOŠTNI POHOD

8. junija 2014 je na Dolnjih Slavečih potekal 10. tradicionalni pohod treh dežel. V okviru binkoštnih pohodov so vsako leto planirani še pohodi v Avstriji in na Madžarskem. En pohod je bil v soboto v Avstriji, v nedeljo zjutraj je bil načrtovan pohod na Madžarskem, ki pa je bil žal odpovedan, ob 11. uri pa se je začel pohod pri nas, ki je

Pohodniki so se okrepčali ob gasilskem domu (foto: Andrej Grah)

potekal vse do 16. ure. Zbralo se je okrog 130 pohodnikov od blizu in daleč, ki so lahko uživali v sončnih žarkih, ki so se razprostirali po hribih in dolinah tistega nedeljskega popoldneva. Poskrbeli smo tudi za dve postojanki, kjer so se lahko pohodniki spočili in okrepčali ob domačih dobrotah. S progo pa so začeli v gasilskem domu, kakor tudi končali. Tam so jih čakale dobre članice, ki so poskrbele za sladki greh. Vse skupaj smo popestrili tudi s srečelovom. Ob tej priliki bi se v imenu Športno rekreacijskega društva Dolnji Slaveči rada zahvalila vsem za donatorstvo in dobitke za srečelov, kakor tudi vaščanom, ki so nam kakor koli priskočili na pomoč pri organizaciji pohoda. Hvaležni smo vam za sodelovanje. Ob koncu pa naj vas povabim k sodelovanju tudi v prihodnje.

Mateja Knap

TEKMOVANJE Z MOTORNO ŽAGO

Športno društvo Kovačevci je skupaj z Zavodom za gozdove, OE Murska Sobota priredilo 16. regijsko tekmovanje v spretnosti z motorno žago lastnikov gozdov Pomurja, katerega se je udeležilo 23 tekmovalcev. Tekmovalci so se pomerili v petih različnih spretnostnih kategorijah z motorno žago in sicer so te bile: kombiniran rez, precizen rez, zasek in podžaganje, kleščenje in podiranje na balon. Teoretični preizkus znanja je bil s področja varnega dela z motorno žago. Tekmovanje, ki je z sabo prineslo veliko smeha, pa tudi kaj še nevidenega in zanimivega, je na koncu dalo zmagovalca in sicer je bil to Gregor Bec, starejši, drugi je bil Gregor Bec, mlajši, tretji pa Dejan Maršič. Zmagovalec je bil nagrajen z motorno žago Husqvarna. Med tekmovalci je bilo tudi nekaj domačinov, potrebno je omeniti člana ŠD Kovačevci Martina Žokša, ki je na koncu zasedel solidno 13. mesto. Ob sami prireditvi je bila tudi razstava starih motornih žag, različni sponzorji pa so predstavljali svoje izdelke.

Martin Žokš na poligonu (foto: Darijan Fujs)

Tekmovalo se je tudi v nakladanju z gozdarsko prikolico, kjer se je najboljši odrezal Milan Kuzmič. Ves čas tekmovanja je od dobrih pijači in jedi družino zabaval OPPA Boka bend.

Doris Troha

SREČANJE NOGOMETNIH EKIP

Letos so člani in simpatizerji Športnega društva Radovci združili moči in Športni center v Radovcih ponovno oživil do take mere, da so lahko pripravili srečanje nogometnih ekip. Srečanje nogometnih ekip so izvedli na turnirju 21. junija 2014. Nogometnega turnirja se je poleg domačinov udeležilo še pet ekip, in sicer nogometaši Športnega društva Škale, Nogometni klub Poznanovci, nogometaši Veterani od Grada, Športno društvo Dolič in nogometaši iz Domajinec. Na igrišču in ob igrišču je bilo ves čas prijetno športno vzdušje. Čeprav je bilo to organizirano kot srečanje nogometašev, je vladal tekmovalni duh in želja po prvem mestu. Po končanem turnirju so prvo mesto osvojili nogometaši iz Škal, drugo mesto je pripadlo gračkim veteranom, tretje mesto pa so osvojili nogometaši iz Poznanovcev. Prve tri ekipe so prejele pokale.

Da bi nogomet ponovno zaživel, bo takšno druženje postalo tradicionalno. Vodstvo športnega društva Radovci želi, da bi že v jeseni ponovno lahko igrali v Puconski ligi malega nogometa.

Športni center v Radovcih je obiskan tudi zaradi igranja odbojke na mivki. Poleg igranja nogometa imajo člani in simpatizerji društva prav tako željo organizirati tudi turnir v odbojki na mivki. Volje do dela jim ne manjka in upajo, da ob podpori širše okolice tudi vseh želja ne bo težko uresničiti.

Marjan Ficko

Na srečanju nogometnih ekip v Radovcih (foto: M. Ficko)

POHOD PO VIDONCIH

V naši vasi smo v športnem centru že imeli veliko prireditev z namenom, da med seboj povežemo vaščane. Letos pa je padla ideja, da bi 25. junija organizirali pohod po Vidoncih.

Začele so se priprave na pohod – predvsem iskanje prave pohodniške poti. Pot smo si zastavili, vendar nam je ponagajalo vreme. Zbudili smo se v deževnem dnevu. Kaj pa zdaj? Sledil je dogovor o izvedbi pohoda in spremembi poti, ki je večinoma potekala po asfaltirani cesti ne po vaških poteh, kot smo načrtovali. Pohod se je začel ob deseti uri dopoldan. Zbralo se nas je kar čez 50 pohodnikov večinoma iz Vidoncev, nekaj pohodnikov pa je prišlo z Gorenjske, ki so dopustovali v naših krajih. Z dežniki smo se odpravili proti stari šoli in pot nas je vodila čez Dolenjski vrej do prvega postanka pri mlekarni. Okrepčali smo se z domačimi dobrotami in pijačo. Pot smo nadaljevali po glavni cesti skozi Sabolovo grabo, Krčarov vrej do Pozvekovega brega, kjer smo opravili drugi postanek pri Ernestu Časarju. Ernest nas je pogostil s hrano in pijačo. Nato pa nam je še zaigral na harmoniko in poskrbel za prijetno vzdušje kljub slabemu vremenu. Pot nas je popeljala najprej po Olabah do končne postaje, ki pa je seveda bila v športnem centru. Sledila je pogostitev s hrano in pijačo ter zabava. Ob zvokih glasbe smo se tudi zavrteli in druženje nadaljevali do večernih ur. Upamo, da bo pohod po Vidoncih ob dnevu državnosti postal tradicija.

Melita Ficko Sapač

Pohodnika prvega pohoda po Vidoncih (foto: ŠD Vidonci)

OD GORCE DO GORCE

Turistično društvo Skriti biser nas je tudi letos povabilo na tradicionalni pohod po Sladki gori Od gorce do gorce. Pohod je bil v soboto, 28. junija, od jutra do večera, s pričetkom ob 9. uri pred gasilskim domom na Sladki gori s kulturnim programom.

Tudi Radovčani so se udeležili že tradicionalnega 10. pohoda »Od gorce do gorce«. Radovčani namreč že vrsto let gojijo prijateljske vezi s prijatelji s Sladke Gore. Dogodek v okviru praznovanja občinskega praznika Občine Šmarje pri Jelšah vsako leto organizirajo Turistično društvo Skriti biser Sladka Gora, Občina Šmarje pri Jelšah, TIC Šmarje pri Jelšah, PGD Sladka Gora in seveda lastniki ter ponudniki gorc. Pohod, ki vsako leto privablja številne obiskovalce od blizu in daleč, je tudi letos potekal v znamenju sončnega, a ne preveč vročega vremena, druženju ob domači kapljici in dobrotah, ki so jih tudi letos pripravili na kar desetih relacijah.

Pohodniki so se zbrali že zgodaj zjutraj pred Domom krajanov in gasilcev Sladka Gora in so v spremstvu domačih muzikantov krenili na krožno pohodniško pot, ki vodi od omenjene zbirne točke in je speljana po razgibanem terenu med vinogradi do številnih gorc in znamenitosti. Letos je pot pohodnike vodila po kar 22 gorcah in točkah, kjer so lahko uživali bodisi v enkratnem razgledu, ki ga razgibana pokrajina nudi, bodisi v kulinarčnih dobrotah, ki so jih pripravili lastniki gorc.

Prav gotovo je ena od priložnosti za prijetno druženje udeležba na tem pohodu, kjer ni manjkalo seveda dobre volje ob žlahtni kapljici in dobri hrani.

Suzana Farič

Med pohodniki »Od gorce do gorce« tudi Radovčani (foto: www.kozjansko.info)

ZAKONSKI JUBILANTI NA SV. VIŠARJAH

Na velikonočni ponedeljek se že nekaj let v cerkvi Marije Vnebovzete zberejo zakonski jubilanti iz naše župnije. Tako se nas je tudi letos zbralo petnajst parov, ki smo obnovili svoje zakonske obljube. Slovesno mašo je daroval naš domači župnik, g. Marko Magdič. Po blagoslovu zakoncev in opravljeni sv. maši, se je srečanje nadaljevalo v župnijskem domu, kjer smo se dogovorili za skupinsko romanje na sv. Višarje.

Tako smo se 28. junija s polno zasedenostjo avtobusa odpeljali na zadano pot. Sv. Višarje so pravi biser naravne lepote (njihova nadmorska višina je 1790 m). Od tod se uživa

Zakonski jubilanti so se na romanju ustavili tudi v Planici (foto: Martin Kerec)

čudovit razgled na gorske vrhove. Na tem lepem kraju se srečujejo Slovani, Germani in Romani, ki tukaj v miru in bratski ljubezni častijo Njo (Višarsko Mati Božjo), ki jo je Bog nad vse poveljal. Že v 16. stoletju so Sv. Višarje imenovali za božjo pot treh narodov, danes pa jo lahko imenujemo za božjo pot Evrope.

Nenačrtovano smo si ogledali Planico in se ustavili na Brezju, kjer smo se še enkrat zahvalili Mariji za skupno življenje in prosili za pomoč v prihodnosti. Vreme je lepo sodelovalo z nami, vse dogajanje pa je potekalo v veselem vzdušju.

Beti Škaper

Na Sv. Višarje je julija romala še ena skupina iz Župnije Grad (foto: D. Krpič)

TURNIR NA DUNAJU

V soboto, 28. junija 2014, smo se člani ŠD Vidonci skupaj s podjetjem Dengrad udeležili mednarodnega turnirja v malem nogometu v Markgrafneusiedl-u na Dunaju. Turnirja smo se udeležili na vabilo ŠD Markgrafneusiedl, katerega član je Vojko Buček, ki je hkrati tudi dolgoletni član našega športnega društva. Ta ekipa se že dolga leta udeležuje našega turnirja ob kresovanju, mi pa jih vsako leto obiščemo na Dunaju, bodisi na turnirju, bodisi na prijateljski tekmi.

ŠD Vidonci in Dengrad na poti do Dunaja (foto: ŠD Vidonci)

Izleta se je udeležilo 16 članov ŠD Vidonci in 21 članov Dengrad-a. Ob 5. uri smo se z avtobusom odpravili iz pred športnega centra Vidonci. Krenili smo proti Kuzmi, kjer so se nam pridružili zaposleni v podjetju Dengrad ter nadaljevali pot proti Dunaju z vmesnimi postanki. Na Dunaju nas je pričakal naš kolega Vojko, ki nam je razkazal mesto Dunaj, zatem pa smo obiskali še znani Donauinselfest. Vojko nas je gostil tudi na svojem domu, za tem pa smo pričeli s turnirjem v Markgrafneusiedl-u. Z ekipo Dengrada smo se borili za končno tretje mesto, boljša je bila ekipa Dengrada. V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili proti domu.

Ervin Kuzmič

POTEPANJE PO KOZJANSKEM

Športno društvo Kovačevci se je na prelepo julijsko soboto odpravilo potepat po Sloveniji. V zgodnjih jutranjih urah se nas je zbralo lepo število izletnikov in tako smo se odpravili na Kozjansko. Da naše društvo povezuje staro in mlado, priča dejstvo, da je imel naš najstarejši udeleženec Tonek 78 let, naša najmlajša dva, Nella in Lan, pa 4 leta.

Po kratkem postanku na jutranji kavi je bila naša prva postaja starodavni grad Sv. Eme, danes bolj poznan kot Minoritski samostan Olimje, kjer smo si pod vodstvom patra ogledali veličastno baročno cerkev Marijinega vnebovzetja s prečudovitimi črno zlatimi oltarji. Težko si je predstavljati, da je majhna sobica v pritličju južnega stolpa nekoč bila stara lekarna, kjer so menihi Pavlinci pripravljali zdravila iz rož, ki so jih gojili in nabirali. Bratje Minoriti so oživili zeliščarsko tradicijo, katero je leta 1782 prekinil Jožef II. Tako smo si ogledali še prostore božje lekarnice, kjer nam je pater ob predstavitvi raznih tinktur, krem in čajnih zmesi povedal tudi kako hudomušno anekdoto o uporabi njihovih izdelkov. Iz samostana nas je čez prečudovit vrt zdravilnih zelišč vodila pot do Čokoladnice Olimje. Tu nam je bila na kratko predstavljena zgodovina čokoladnice in izdelava čokoladnih dobrot. Za pokušnjo smo dobili tudi košček čokolade, in k tinkturam in kremam smo v svoje vrečke dodali še čokoladne dobrote.

Da ne bi bili naši želodčki prazni, smo se ustavili na enem izmed počivališč Kozjanskega parka, kjer smo se okrepčali s seboj prineseno malico. Naprej nas je pot vodila do ene izmed repnic, katerih je v tem okolju kar nekaj. Repnice so jame, skopane v kremenčevem pesku, katerega je na območje Bizelskega naplaval Panonsko morje. Ime so dobile po repi, katero so ljudje zraven ostalih kmetijskih proizvodov skladiščili v njih. Zanimivo pri repnicah je to, da razen dobro utrjenega vhoda ni nikjer drugje uporabljen kakšen gradbeni material. Samo kopanje repnic je bilo zahtevno, saj se uporablja le kramp in lopata in samokolnica za odvoz peska. Na Turistični kmetiji Pudvoi, ki smo jo obiskali, imajo tri repnice, dve sta stari, eno pa so sami skopali. Repnice so odlične za zorenje in hrambo vina. Temperatura v njih je okrog 8°C, vlaga 95%. Po ogledu in predstavitvi repnic, nam je gospodar pripravil degustacijo njihovi vin,

možen je bil tudi nakup njihovih vinskih izdelkov. Kozarček rujne kapljice, harmonika in dobra volja izletnikov so »kri-vi« temu, da se je ob tem tudi zapelo in zaplesalo.

Naša zadnja postaja je bil Jelenov greben, kjer nas je ta-koj ob prihodu pričakalo kosilo. Ogledali smo si krmljenje damjakov in jelenov ter pri tem tudi sami sodelovali. Polni lepih doživetij, tako kulinaričnih kot duhovnih, smo se v večernih urah odpravili proti domu. Da pa nam ne bi bilo dolgčas, nas je kot že ves dan tudi na poti domov zabaval Leon s svojo harmoniko, mi smo se mu pa pridružili v petju.

Doris Troha

Člani ŠD Kovačevci v Olimju (foto: D. Troha)

GASILSKO TEKMOVANJE V MOTOVILCIH

Občina Grad ima bogato tradicijo organizacije gasilskih tekmovanj. Eno najuspešnejših in najbolj obiskanih ne le v občini, ampak tudi v širši regiji, je tekmovanje za prehodni pokal vasi Motovilci. Tekmovanje se je letos odvijalo že 16-ič, in sicer v soboto, 5. julija 2014. Tekmovalne enote so se pomerile v suhi vaji z motorno brizgalno in v metu torbic.

Letos se je tekmovanja udeležilo 56 ekip, od tega 17 ženskih in 39 moških. V ženski konkurenci so največ znanja in športne sreče pokazale gasilke PGD Bodonci, drugo mesto so zasedle članice PGD Sveti Jurij, tretje mesto pa

Gasilci v akciji (foto: Timi Gomboc)

so osvojile gasilke PGD Radovci. V moški konkurenci so prehodni pokal osvojili gasilci PGD Sovjak, sledili sta ekipi PGD Hajdoše in PGD Dolnji Slaveči.

Poleg odličnih predstav tekmovalnih desetin so se številni obiskovalci zabavali tudi na pravi gasilski veselici. Svoje pete so si brusili ob glasbi skupine Weekend Band in pevki Nedi Ukraden. Za goste je bilo tudi to leto odlično poskrbljeno. Organizatorji so se na dogodek pripravljali tako rekoč celo leto, pri pripravi je sodelovala celotna vas, rezultat pa je bila zadovoljna in odlično postrežena množica obiskovalcev. Z uspešno zaključeno prireditvijo so vaščani dobili nov elan za pripravo 17. tradicionalnega gasilskega tekmovanja za pokal vasi Motovilci.

Alenka Fujs

SREČANJE UPKOJENCEV

12. srečanja upokojencev Pomurja v Termah 3000 v Moravskih Toplicah, 9. julija 2014, se je udeležilo 50 članov društva upokojencev Grad. Vodilo proslave je bilo »Aktivno staranje, medgeneracijsko sodelovanje in solidarnost naj bo naš način življenja«.

Nad proslavo so bili prisotni navdušeni, saj je bil program zelo pestro pripravljen, sestavljen iz različnih glasbenih in plesnih skupin. Prisotne sta pozdravila župan občine Moravske Toplice in župan občine Murska Sobota. Slavnostna govornica je bila dr. Mateja Kožuh Novak, ki je med drugim poudarila, da so za upokojence trenutno zelo slabi časi ter dodala, da jih takšna srečanja, kjer je druženje in pesem, lahko malo razvedrijo. Predsednik pomurske zveze upokojencev Mirko Lebarič pa je na kratko predstavil program dela zveze. Po proslavi je zaigrala godba. Eni so zaplesali, drugi pa so se udeležili malice. Da bi udeleženci srečanja dan res polno izkoristili, so si ogledali Bukovniško jezero, si obnovili iztrošeno energijo ob energijskih točkah, ob Vidovem vodnjaku pa so si povečali vidno polje z vodo iz vodnjaka. Ogled nasadov zelenjave v Renkovcih so opravili ob mimohodu, nato pa so si privoščili bogato kosilo na Krajni v gostilni Mencigar. Zadovoljni po druženju s prijatelji in polni novih vtisov s srečanja in izleta so se vrnili v večernih urah.

Po vtisih Angele Lang zapisala Kristina Marič

GASILSKO TEKMOVANJE V RADOVCIH

PGD Radovci je 12. julija 2014 na športnem centru organiziralo že kar tradicionalno sedmo nočno gasilko tekmovanje za prehodni pokal »Vasi Radovci«.

Na nočno tekmovanje se je prijavilo rekordnih 29 ekip, od tega kar osem ekip članic. Tekmovanja pa so se udeležili tudi naši dolgoletni prijatelji iz sosednje Avstrije, gasilci iz Fehringa.

Vse sodelujoče ekipe so še enkrat več dokazale zelo dobro znanje iz gasilskih veščin. Tako kot drugje pa je bilo potrebno zelo dobremu znanju in tehniki dodati še drobec sreče in izkušnje. Tako je prehodni pokal izpuhtel iz rok ekipe PGD Motovilci pri članih, ki so lansko leto ponovno obdržali prehodni pokal. Ekipa z najboljšim pokazanim znanjem pa tudi s kančkom sreče in verjetno tudi izkušenj je tokrat bila ekipa PGD Beznovci. Z drugim mestom so se morali zadovoljiti Motovilčani, tretje mesto pa je zasedla ekipa PGD Rogašovci. Pri članicah pa so prehodni pokal obdržale članice ekipe PGD Bodonci. Lanskoletne drugo uvrščene članice PGD Sveti Jurij pa so se tudi tokrat morale zadovoljiti z drugim mestom. Zmaga jim je izpuhtela le za las. Odlično tretje mesto pa so zasedle članice ekipe PGD Kovačevci.

Prireditev pa tudi tokrat ni bila izpeljana brez dobre kapljice, hrane in dobre volje. Za prvi dve stvari so poskrbeli naši pridni vaščani in vaščanke, za dobro voljo in zabavo pa so poskrbeli člani skupine Weekend band, ki so razgreto množico ljudi zabavali vse do zgodnjih jutranjih ur.

Suzana Farič

Na nočnem gasilskem tekmovanju v Radovcih (foto: Jože Sever)

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE

V soboto, 19. julija, je v Kruplivniku potekalo občinsko gasilsko tekmovanje, katerega so se udeležila prostovoljna gasilska društva Grad, Radovci, Vidonci, Kovačevci, Motovilci, Dolnji Slaveči in domačini iz Kruplivnika. Neka-

Zmagovalna ekipa pionirjev Dolnji Slaveči (foto: Jože Šadl)

tera izmed naštetih se lahko pohvalijo tudi z ženskimi ekipami oz. članicami, člani A in člani B, posebej pa so se na tekmovanju izkazali gasilci pionirji iz Motovilcev in Dolnjih Slavečev. Slednji so tako na občinskem gasilskem tekmovanju zasedli vsa možna prva mesta. Ob tem jim iskreno čestitamo!

Po končanem tekmovanju se je odvijala 2. Kruplivniška noč, na kateri je za zabavo poskrbela glasbena skupina Blue planet. Tisti najbolj vztrajni pa so poskrbeli, da je 2. Kruplivniška noč uspela in trajala do zgodnjih jutranjih ur.

Tadeja Rajbar

ORATORIJ

Od 14. do 19. julija je potekal oratorij župnij Grad in Kuzma. Letošnje leto je bil glavni lik oratorija apostol Peter, katerega so otroci spoznavali ves teden, vsak dan pod drugim ključem, katere smo na koncu združili v celoto. Geslo letošnjega oratorija je bilo "Na tvojo besedo".

Na njegovo besedo smo se torej v ponedeljek, 14. julija zbrali v Kuzmi, kjer smo otvorili letošnji oratorij. Zbralo se je približno 45 otrok in okrog 20 animatorjev iz obeh župnij. Vsak oratorijski dan se je začel z dvigom zastave in z oratorijsko himno (letošnja je bila Peter skala). Animatorji smo tako razdelili otroke v štiri skupine, ti pa so si morali dodeliti skupno ime skupine. Imeli smo vsega, od Morskih zakladov, Garažne dece, do Poštenjakov in navsezadnje tudi Skal. Otroci so si vsak dan ogledali igrice, ki smo jo pripravili mi, animatorji. O igrici smo se nato pogovarjali pri katehezah, določili vrednoto in simbol dneva ter vsak dan izdelovali raznorazne umetnine pri delavnicah. Tam smo izdelovali ribice iz papirja, vaze, šivali vzglavnike, delali sadna nabodala, sokove, smutije ter še razne druge stvari. Popoldan, po kosilu je sledila "velika igra". Imeli smo oratorjado, igro o apostolih, oratorjado. Prvi dan smo vsi skupaj pripravili sveto mašo, zadnji dan pa zaključek, na katerem so bili prisotni tudi starši. V prostem času smo se skupaj zabavali v velikem krogu, kjer smo se šli razne banse, peli, včasih tudi plesali, si podajali žogo. Otroci so bili pridni, nam animatorjem pa je bilo v veselje paziti na njih. Obljubili so, da se bodo drugo leto spet udeležili oratorija ter s seboj povabili še kakšne prijatelje.

Animatorka Katja Bedöke

Udeleženci oratorija pred graško cerkvijo (foto: K. Bedöke)

PO SLEDEH CILKE SUKIČ

V nedeljo, 27. julija, so članice Društva žena in deklet Kruplivnik pripravile razstavo, vendar tokrat malo drugače. Ročne izdelke in ostale obrti je v letošnjem letu zamenjala razstava kulinarčnih jedi izpod receptov Cilke Sukič.

Za tovrstno razstavo so se odločile, da bi v dosedanjo prireditev vnesle nekaj sprememb, najbolj pa iz tega razloga, ker avtorica izdanih receptov izhaja iz Kruplivnika. Članice DŽD so pripravile jedi po omenjenih receptih in jih »razstavile«, ravno tako pa so pripravile razne prigrizke in peciva vseh vrst, s katerimi so postregle obiskovalcem. Ob tem so obiskovalce zabavali ljudski pevci in godci »Vrtanek« in »Vinski bratje«. Z razstavo in z obiskom so bile članice DŽD zadovoljne in si upajo trditi, da bodo še poskušale razviti kakšno novo idejo. Zagotovo že v prihodnjem letu...

Tadeja Rajbar

Obiskovalci so z dobrotami bili tudi pogoščeni (foto: T. Rajbar)

DOGAJANJE V KRAJINSKEM PARKU GORIČKO

VELIKONOČNE DELAVNICE IN POHOD TRIDEŽELNEGA PARKA

12. aprila 2014 je grajsko poslopje privabilo obiskovalce, ki jih vsako leto pritegne bogastvo rokodelske dediščine, kot tudi tiste, ki se radi gibljejo in opazujejo slikovito pokrajino Goričkega. Medtem ko so pohodniki spoznavali okolico gradu Grad, so se v gradu odvijale velikonočne delavnice, ustvarjalnica za odrasle in otroke ter velikonočna prodajna razstava izdelkov mojstric in mojstrov domače obrti. Na prodajni razstavi smo prvič uporabili nove stojnice, ki so bile oblikovane v okviru projekta Rokodelska

akademija 2. Izvedeni sta bili dve delavnici za odrasle in sicer vezenje z Danico Babič in kvačkanje z Branko Bele, Simona Durič pa je z otroci izdelovala velikonočne voščilnice. Ponujene so bile tudi dobrote, značilne za velik noč. Poizkus, da smo letos oba dogodka združili, se je izkazal kot posrečen.

Štefanija Fujs

Izdelovanje voščilnic s Simono Durič (foto: Gabrijela Küzma)

3. RAJSKI FESTIVAL NA GRADU

V mesecu maju je v tednu biotske raznovrstnosti (22. maj) in evropskih naravnih parkov (24. maj) potekal že 3. Rajski festival. Tokrat je bil povezan z aktivnostmi Javnega zavoda Krajinski park Goričko, ki jih izvajamo v okviru projektov Rokodelska akademija 2 in Upkač skupaj z več slovenskimi in madžarskimi partnerji.

Prvi dan je potekal Junior rajski festival naravoslovnega videofilma osnovnošolcev na temo 'GVANT'. Na poziv MIKK-a so prispeli v ocenjevanje 4 filmi. Po oceni strokovne žirije je nagrado Rajsko drevo dobil film OŠ Križevci pri Ljutomeru »Zemlja pleše«, medtem ko je Rajsko drevo po oceni občinstva (tokrat so to bili učenci od 6. do 9. razreda OŠ Grad), prejel film OŠ Stročja Vas »Preblisk v prihodnost«.

Sočasno z Junior festivalom se je v Okroglem salonu gradu odvijal zaključek raziskovalnega tabora študentov modnega oblikovanja na temo »Oblačilni videz grofovskih rodbin Gornje Lendavskega gradu«, v okviru projekta Rokodelska akademija 2. Predavanju gostujoče profesorice iz Zagreba, dr. sc. Katarine Nine Simončič, »Metode rekonstrukcije modno-stilskih obdobij na primeru baroka«, iz Zavoda za dizajn tekstila i odječe, TTF Zagreb, je sledila predstavitev treh historičnih oblačil sestričen Eve in Marie Szechy ter Gabriela Bethlena. Oblačila so poslej del stalne zbirke v palačijo na gradu. Raziskavo oblačil in izdelek so ustvarile študentke UM, Fakultete za strojništvo, Elvira Sokol, Polonca Murko in Vida Bračun pod mentorstvom doc. Sonje Šterman. Dan biotske raznovrstnosti smo zaključili s premiero filma Upkač v kinu pod zvezdami na grajskem dvorišču.

Pomemben dosežek aktivnosti, ki je bil predstavljen na

modnem dogodku na gradu 23. maja 2014, je oblačilni videz zaposlenih v središčih Rokodelske akademije: Grad Goričko, Pomurski muzej, Pomelaj in Center domače in umetnostne obrti Veržej. Na večernem modnem dogodku so manekenke Tadeje Ternar predstavile 51 prototipov oblačil, ki so jih oblikovali in zašili študentje Fakultete za dizajn, Katedre za oblikovanje tekstilij in oblačil iz Trzina in Fakultete za strojništvo, Katedre za tekstilne materiale in oblikovanje Univerze v Mariboru. Oblačila in skice so bile zatem tudi na razstavi. Oblačilni videz je ocenila strokovna žirija v sestavi Jožice Brodarič, Biance Žvorc Morris in Alana Hranitelja in obiskovalci, ki so si po reviji ogledali razstavo v palačijo. Rezultati so objavljeni na spletni strani www.park-goricko.org.

Letošnji Rajski festival smo zaključili na Dan evropskih parkov, 24. maja 2014, v Pečarovcih z drugimi igrami Trideželnega parka Goričko-Raab-Őrség. V desetih igrah so se med seboj pomerile po dve ekipi iz Goriškega in Őrség-a in tri ekipe iz parka Raab. Zmagali so Zgrebaši iz Pečarovec. Prihodnje leto bodo igre pri sosedih v Avstriji.

Stanka Dešnik

Oblačilni videz rodbine Szechy okrog leta 1650 (foto: S. Dešnik)

RAZSTAVA VINO-ART IN »ODPADNO JE UPORABNO«

Društvo za kvaliteto življenja in kulturo pitja VINO-ART je pripravilo pregledno razstavo 10-tih likovnih kolonij VINO-ART, katere posebnost in prepoznavnost je postalo združevanje dveh kultur, to je likovne umetnosti in umetnosti vinogradništva-kletarstva, ki se ne samo lepo dopolnjujeta, ampak tudi druga drugi dajeta nove dimenzije.

Rezultate teh desetih let druženj in ustvarjanj umetnikov so prvič predstavili širši javnosti s pregledno razstavo, na kateri je razstavljeno po eno umetniško delo vsakega izmed 59 umetnikov, ki so se v teh letih zvrstili na kolonijah. V otvoritev razstave 2. junija nas je popeljala predsednica društva Vesna Seršen, vse zbrane je nagovoril direktor zavoda dr. Bernard Goršak, razstavo pa je odprl mag. Franc Obal. Ob otvoritvi smo prisluhnili triu saksofonov Glasbene šole Murska Sobota.

Letos je bila med Dobrovniškimi goricami organizirana že 11. likovna kolonija, omenjena razstava na gradu pa bo na ogled v palačijo do 1. septembra 2014.

Razstavne prostore gradu zapolnjuje tudi razstava natečaja »Odpadno je uporabno« podjetja Saubermacher & Komunala iz Murske Sobote, na katerega so se odzvali v šolskem letu 2013/14 vrtci, osnovne in srednje šole in ustvarjali nove izdelke iz rabljenih oblačil in tekstila. Nastali so številni raznoliki izdelki, ki so lični in uporabni.

Štefanija Fujs

Razstava Odpadno je uporabno (foto: S. Dešnik)

VEČER KOMORNIH DEL IN FESTIVAL SEVIQČ

25. aprila 2014 smo v koncertnem salonu gradu na Goričkem gostili mlade pevce, ki jih v Glasbeni šoli M. Sobota poučuje Gabriela Bratina. Letošnji repertoar je bil izbran iz del slovenskih skladateljev. Solist in solistke so peli ob spremljavi korepetitorja Predraga Šanteka, z njimi je zapela tudi njihova mentorica in letos jim je prisluhnila tudi ravnateljica šole, Erna Lukač. Večer komornih del slovenskih skladateljev je bil izjemen, saj imamo le redko kje priliko poslušati pesmi, ki so jih napisali slovenski pesniki in uglasbili slovenski skladatelji. Nastopajoči mladi talenti so bili izjemno dobro pripravljeni, pri čemer jim je ugajala tudi akustika v koncertnem salonu in vzdušje v gradu. Njihov nastop je publika nagradila stoje z glasnim aplavzom.

5. julija 2014 smo v okviru Festivala stare glasbe SEVIQČ in ob sodelovanju Občine Grad, na gradu gostili DUO AMYX. Koncert z deli J. S. Bacha je navdušil prisotno publiko. Publika sicer ni bila množična, vendar zelo prijetna in ob koncu zadovoljna. Umetnika Maja Ačkar Zlatarevič, čembalistka in Yevgeny Xaviereff, čelist, živita in ustvarjata v Sarajevu. Z mojstrovinami J. S. Bacha sta nas vrnila v čas baroka, ki je bilo živahno in ustvarjalno obdobje v celi Evropi in tudi na gradu. Izvedba sonat I, II, III in concerto je čudovito zvenela v sicer sodobno opremljenem koncertnem salonu.

Festivalsko dogajanje smo tudi letos popestrili s sprejemom obiskovalcev, ki so na koncert prišli iz Ljubljane s festibusom. Evropsko uveljavljen festival stare glasbe,

ogled kulturnega spomenika državnega pomena, ogled razstave VINO&ART, ogled fotografij natečaja o Vodi na arkadah in prijetno druženje ob lokalni ponudbi vin, so prisotni doživeli kot nepozaben večer.

Vsi, ki ste koncert zamudili, ste vabljeni na grad na naslednji koncert, ki je na programu Festivala Seviqč. Ta bo na gradu 5. decembra 2014 v družbi umetnikov iz Nizozemske, Seconda Pratica z naslovom Nova Evropa: svet v nastajanju.

Stanka Dešnik

Mladi pevci Glasbene šole M. Sobota (foto: S. Dešnik)

Duo AMYX (foto: S. Dešnik)

NATEČAJ NARAVOSLOVNE FOTOGRAFIJE

Na sedežu Javnega zavoda Krajinski park Goričko v gradu Grad si je še do konca meseca septembra moč ogledati razstavo VODA je habitat, je vir življenja, je čista in je onesnažena. Na omenjeni razstavi so na ogled najboljše fotografije iz letošnjega že šestega natečaja naravoslovne fotografije Krajinskega parka Goričko. Čeprav se šest ne sliši veliko, pa je ne nazadnje to pol ducata let odkar smo s skromnimi nagradami začeli prepričevati Goričance in obiskovalce Goriškega, da živimo v čudovitem a krhkem in hitro minljivem okolju in če ga že ne moremo obvarovati kot takega, pa ga vsaj ovekovečimo na fotografiji.

Ozaveščanje o pomembnosti narave je ena naših najpomembnejših dejavnosti, po izkušnjah sodeč je ozaveščanje najbolj učinkovito, če se dotakne vsakega posameznika posebej in dobro naravoslovno fotografijo je moč narediti le, če se približaš naravi, če jo poskušaš razumeti in če jo imaš rad.

Na začetku smo natečaj namenili le osnovnošolcem, saj je mlad razvijajoči se um najbolj dovzeten, a ker je bil vse večji odziv tudi pri sponzorjih, smo se odločili, da k sodelovanju povabimo tudi odrasle.

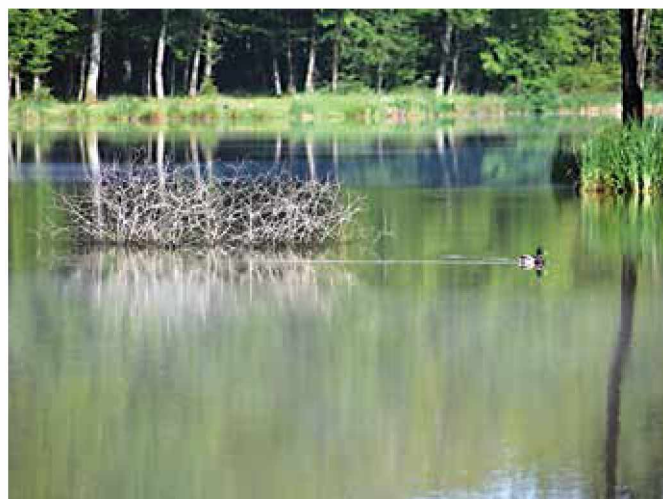
S prvim natečajem nam je uspelo prepričati vsega skupaj osem mladih fotografov, na letošnjem pa je sodelovalo kar 35 mladih in 30 odraslih fotografov, ki so skupaj poslali več kot 300 fotografij. Tudi kakovost in umetniška vrednost fotografij je iz leta v leto vse na višjem nivoju in pri letošnjih zmagovalcih je očitno, da je njihovo znanje o fotografiji sami, kot o naravi, na zelo visoki ravni. Še bolj pa nas veseli dejstvo, da so nekateri, ki sodelujejo na natečaju že od začetka, začeli z nami sodelovati tudi pri drugih aktivnostih varstva narave.

Kot nakazujejo sodelujoči in njihovi vse boljši izdelki, je naravoslovna fotografija postala močan adut pri ohranjanju kakovostnega, bogatega in zanimivega življenjskega okolja Goričancev ter goriškega rastlinskega in živalskega življa.

Kristjan Malačič

Luka Veron – Nočni odsev, najboljša fotografija v kategoriji mladostnikov in odraslih (foto: K. Malačič)

Tadej Koltag – Moja pot, najboljša fotografija v kategoriji učencev osnovnih šol (foto: K. M.)

MLADINSKI ORNITOLOŠKI TABOR LETOS NA GORIČKEM

V Krajinskem parku Goričko je med 26. junijem in 2. julijem potekal Mladinski ornitološki tabor Goričko 2014. Udeležilo se ga je 24 otrok iz vse Slovenije, starih 10-15 let ter 9 mentorjev in somentorjev. Na taboru je delovalo šest skupin, ki so raziskovale ptice Goričkega; zlatovranko, smrdokavro ali upkaša, hribskega škrjanca in rjavega srakoperja, skupina za pregled gnezdilnic je preverila zasedenost gnezdilnic, postavljenih v letih 2011-2014 za smrdokavro in velikega skovika, skupina za pregled naravnih dupel pa je popisovala dupla v visokodebelnih sadovnjakih na izbranih ploskvah.

Na zaključni predstavitvi v sredo, 2. julija, so otroci na OŠ Grad, kjer so v času tabora tudi bivali, približno 30 gostom predstavili rezultate svojega dela, s čimer so prispevali k širjenju znanja in osveščanju na področju ptic in naravovarstva. Upoštevali so dejstvo, da se kar tri ogrožene gnezdilke Goričkega - smrdokavra, zlatovranka in veliki skovik prehranjujejo z bramorji, so udeleženci tabora pozvali domačine Goričkega, da naj na svojih kmetijskih površinah ne uporabljajo strupa proti bramorjem, saj je ta izredno nevaren tudi za ptice!

Tabor je bil organiziran v okviru projekta Upkač (OP-SI-HU 2007-2013), sofinanciranega s strani Evropske unije, Službe Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko ter Mestne občine Ljubljana.

Katarina Denac,

Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije

Udeleženci Mladinskega ornitološkega tabora Goričko 2014
(foto: Tomaž Mihelič)

POPOTOVANJE PO TRIDEŽELNEM PARKU

Med 14. in 18. julijem je 23 otrok preživelo počitniški teden na popotovanju po Trideželnem parku Goričko-Raab-Őrség. Popotovanje je rezultat tesnega sodelovanja 3 parkov ob Tromeji. Istočasno je popotovanje nagrada učencem, ki so v preteklem šolskem letu zbrali največ točk v Kvizu o naravi in človeku na območju Trideželnega parka. Kviz je potekal v vsakem parku ločeno. Popoto-

vanje so organizirali KP Goričko, NP Raab in NP Őrség v sodelovanju z ZUKD Grad in Občino Hodoš.

Največ pozornosti v smeri ozaveščanja ciljne skupine otrok in mladostnikov na področju trajnostnega razvoja in izobraževanja smo v vseh treh parkih usmerili v Kviz o naravi in človeku. V NP Őrség so letos obeležili že 10. obletnico izvajanja kviza. Letos so se madžarskim učencem pridružili še učenci iz Slovenije in Avstrije. Poznavanje okolja, v katerem živimo in delamo, vidimo kot osnovo za ohranjanje narave skozi trajnostni življenjski slog, ki se ga naučimo v mladosti. V KP Goričko je tekmovalo 68 učencev iz 7 šol. V finalni del kviza, ki je potekal na gradu Grad, se je uvrstilo 6 ekip. Nagrada za najboljše učence je bila 5-dnevno popotovanje, katerega namen je druženje otrok sosednjih zavarovanih območij narave. Popotovanje je v več pogledih bilo velik izziv, še posebej jezikovno, saj se na tem območju srečajo trije jeziki treh jezikovnih skupin.

Popotovanje se je začelo v kraju Szalafő, v muzeju na prostem Pityerszer na Madžarskem. Še isti dan so popotniki prišli na Hodoš in raziskovali jezero. Drugi dan so raziskovali geologijo v Doživljajskem parku Vulkanija, obiskali grad Grad in Gozdno učno pot Tromejnik. Na Tromeji so se otroci srečali s predstavniki parkov in se skupaj vpisali v spominsko knjigo. V Naravnem parku Raab so obiskali Pot življenja v kraju Mühlgraben in doživeli ruševine gradu Neuhaus am Klausenbach med nočnim sprehodom. Tretji dan so se v kanujih spustili po reki Rabi, obiskali Muzej stražarjev in novo središče za obiskovalce v Števanovcih. Četrty in peti dan so popotniki preživeli v Narodnem parku Őrség, raziskali gozdni rezervat in se preizkusili v lokostrelstvu, peki medenjakov in lončarjenju. Z lepimi spomini in sklenjenimi novimi prijateljstvi so se vrnil v petek popoldan. Aktivnost bomo v naslednjem šolskem letu ponovno izvedli in učence v Trideželnem parku skozi Kviz o naravi in človeku ter popotovanjem poskušali še tesneje povezati.

Nataša Moršič

Udeleženci 1. popotovanja po Trideželnem parku pred Vulkanijo
(foto: Mojca Podletnik)

VESELI DOGODKI

Prvi otrokov jok je kot balzam za izmučeno materino telo. Osreči jo, jo pomiri in sprosti. Ko zasliši jok svojega novorojenčka, jo prevzameta neizmerna materinska sreča in ljubezen. Med njo in otrokom se spletajo in utrjujejo nevidne nitke, ki so se pričele oblikovati že v maternici. Te nitke so zelo močne, trajajo vse življenje in se še po smrti ne pretrgajo.

V letu 2014 je niti materinske ljubezni spletlo 8 otrok. Štirim fantkom in eni deklici so se pridružili fantek Galter deklici Viktorija in Petra. S svojim prihodom na svet so spletni nevidne nitke ljubezni, skrbi in sreče svojim staršem. Naj jim bodo dnevi vedno lepi in veseli, želimo pa si, da bi se jim tudi v tem letu pridružilo čim več novorojenčkov.

Predstavljamo vam tudi tri pare mladoporočencev, ki so se letos poročili, ženini pa izhajajo iz naše občine. Naj jim bo skupna življenjska pot lahka, polna sreče, razumevanja in ljubezni.

Danijela Krpič

Patricia in Robert

PATRICIA IN ROBERT

Sem Robert Vrečič, živim v Nemčiji, ampak se še vedno rad vrnem nazaj „domov“ v moje Prekmurje, v kraj mojih staršev. Mama je od Grada, oče pa iz Vidonec, a imata staro kmetijo v Kruplivniku 42.

Svojo srečo sem zapečatil aprila s poroko. Moja izbranka Patricia je sicer Nemka, a je bila že večkrat v Sloveniji in tudi govori malo slovensko. Tako sva se odločila, da se poročiva v Nemčiji, čeprav sva se tudi pogovarjala o Sloveniji. Oba živiva v Nürnbergu na Bavarskem. Za kraj poroke sva določila Bodensee, največje jezero v Nemčiji.

5. aprila so se najine sanje izpolnile. Na dan poroke so se zbrali svati, tudi iz Slovenije. Maša je bila v cerkvi Sv. Jurij v Wasserburgu pri Bodennsee-ju. Maša bila nekaj posebnega, saj nama je v cerkvi igrala pesem »Nothing Else Matters« od Metallice (pesem, ob kateri sem Patricijo tudi zaprosil). Po maši in sprejemu čestitk smo z gosti v župnišču slavili najino poroko ob penini in majhnem prigrizku. Nato smo šli na ladjo, kjer nas je čakala poročna torta. Na ladji smo se družili ob torti, pijači in dobri volji, se peljali po polovici Bodenseeja in tako prepluli vse tri države Nemčijo, Avstrijo in Švico. Po zunanjih poročnih igrah smo se preselili v grad Wasserburg. V gradu je bila pripravljena večerja. Ob poročnem plesu in igrah je noč hitro minila. Prve sončne žarke smo pričakali ob jezeru, kjer sva pričela najino skupno življenje.

Robert Vrečič

Marija in Nino

MARIJA IN NINO

Če bi srce lahko spregovorilo, bi gotovo večkrat povedalo drugače, kot to počnejo naše misli. Pa vendar eno brez drugega ne gre – čutiti ne pomeni samo misliti in misliti ne pomeni zgolj čutiti. Prava mera obeh se imenuje ljubezen.

Prav slednjo sva pred dobrimi petimi leti v času študija na Pedagoški fakulteti v Mariboru odkrila tudi midva: Nino Gumilar od Grada in Marija Preglav z Mute. Čeprav je med najinima domovoma obstajala več kilometrska razdalja, ta nikoli za naju ni bila nepremostljiva. Nasprotno – razdalja naju je toliko prej in bolj združila, povezala in zasidrila. Ni šlo drugače. Pristala sva v objemu drug drugega.

Vечно zvestobo pred Bogom in pričami sva si obljubila v soboto, 17. maja 2014. Civilni obred je potekal v poročni dvorani na gradu, cerkveni obred s poročno mašo pa v domači cerkvi Marije Vnebovzete. Ženinova priča je bil Milan Bačič od Grada, nevestina priča pa Andreja Mesner s Sv. Jerneja nad Muto. Skupaj s svati s Koroške in Prekmurja, z dobro glasbo Mladih upov in dueta Damjana Kuzme s Tjašo Žalik, predvsem pa z najinima nasmejanima obrazoma, sva preživela nepozaben dan, še bolj pa nepozabno noč. Ta se je odvijala v gostilni »Pri Eriki« na Vaneči.

Z nepozabnimi spomini na najin dan, predvsem pa z doživetimi občutji, sva se odpravila domov h Gradu, kjer želiva živeti in ustvarjati svojo zakonsko srečo.

Marija in Nino

Daniela in Sandi z Lionelom

DANIELA IN SANDI

Upanje je življenju naklonjeno in vedno obeta, da bodo naše sanje postale resničnost.

Najine so postale na prvi poletni dan, ko sva si 21. junija 2014 izmenjala prstana Daniela Pavalec iz Murske Sobote in Sandi Gumilar od Grada. Skupaj sva že prehodila deset let poti, leta 2010 se nama je pridružil še najin sonček Lionel, sedaj pa si skupaj želimo prehoditi še preostanek. V lepem, manj lepem in čudovitem. V vsem, kar nam življenje podarja. Poročna slovesnost se je pričela pri ženinu doma, nato smo se odpravili po nevesto. Civilni obred je potekal v poročni dvorani v gradu Murska Sobota, do oltarja pa naju je popeljal sin Lionel v cerkvi Sv. Nikolaja v Murski Soboti, kjer sva prejela zakrament svetega zakona. Prve besede najinega sončka po končanem obredu so bile: »Mamica, zaj si se oženila, pa se pišeš isto kak ge pa ati«. Neprecenljivo... In že nas je zasipalo na tisoče riževih zrn in lepih želja svatov. Zabava se je nadaljevala do zgodnjih jutranjih ur v hotelu Diana. Naj naša družinska pravljica traja in traja...

Daniela in Sandi

**ZAVAROVALNICA
MARIBOR**

VZAJEMNA

Jaz zate, ti zame.

- AVTOMOBILSKA
- PREMOŽENJSKA
- NEZGODNA
- ŽIVLJENJSKA
- TURISTIČNA ZAVAROVANJA
- ZAVAROVANJE POSEVKOV
- ZAVAROVANJE ODGOVORNOSTI,..

DOPOLNILNO ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE:

- NAJNIŽJA PREMIJA
- PAKET DOBRODOŠLICE
- ŠTEVILNE EKSKLUZIVNE UGODNOSTI,...

VZAJEMNA NEZGODE ZA STAREJŠI ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

„VZAJEMNA RAK“ in
„VZAJEMNA SRCE“

NOVO! Zavarovalna zastopnica

Simona Sukič,

Grad 173/c, 031/578-103

800 LET GRADU GRAD
castrum Lyndua 1214 - 2014 grad Grad

